

de
RAADSHEER

Een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden
33e jaargang, nummer 2, Juli 2011

WERKEN IN DE WIJK

Een Godenzoon in de Fagelstraat	B4Kids: zeer actief in de wijk	Reisadvies in de Raadsherenbuurt	Illegaal werk
7	13	20	28

Van de redactie

Het is een beetje stil in de Raadsherenbuurt. Er zijn al veel mensen vertrokken om elders, in Katwijk, in Nederland, in Europa of heel ver weg hun vakantie te vieren. En dat zonder eerst hun buurtkrant te hebben ontvangen. Het is ons helaas niet gelukt om de vroege zomervakantie voor te blijven. Maar voor de thuiscomers is het wellicht een extra manier om zich weer hier thuis te voelen en voor degenen, die nog weggaan, een reden om daarna weer naar huis te verlangen. Tja, we proberen het iedereen naar de zin te maken.

Dit nummer mag best heel speciaal genoemd worden. Want het thema "Werken in de wijk" leek in eerste instantie behoorlijk moeilijk, maar bleek uiteindelijk een vrijwel onuitputtelijke bron van buurtgegevens te zijn. We hebben nauwelijks winkels meer in de buurt, eentje nog, maar er is ook nog een technisch bedrijf, namelijk een garage, we hebben relatief veel mondverzorging in de zin van tandarts en/of mondhygiëniste, er is medische en paramedische zorg, er komen nog neringdoenden aan de deur. En dan zijn er de buurtbewoners die vanuit hun eigen huis werken. Te veel om hier "even" op te noemen. U leest ze allemaal. Heel divers, heel bevlogen, heel positief. Wat fijn, dat dat allemaal hier kan!

De volgende Raadsheer verschijnt zo snel mogelijk nadat op 3 Oktober de Gouden Stamper is uitgereikt aan die buurtbewoner/ster, die naar het oordeel van de jury de lekkerste hutspot heeft gemaakt. Andere data voor festiviteiten in de nazomer vindt u ook in deze editie.

Als alles gaat zoals de (oude) redactie hoopt, hebben we in de volgende editie een aparte pagina voor de jeugd, verzorgd door een nieuw te formeren jeugdreductie.

De volgende Raadsheer heeft als thema: Lekker eten. Dat is weer zo'n open item, want u kunt daarin vertellen over uw culinaire ervaringen waar ook ter wereld, maar ook kunt u uw favoriete recept aan ons prijsgeven. Wilt u dat svp. doen voor 15 september 2011?

Veel leesgenoegen met deze Raadsheer!

INHOUD

VAN HET BESTUUR

3 De vereniging, het bestuur, de leden, de activiteiten

BUURTNIIEUWS

- 4 Kettinginterview met Arjan Middelkoop
- 5 Wist U dat...
- 6 ?? Ik zie, ik zie... ??
- 7 Een Godenzoon in de Fagelstraat
- 9 OPA – Oud Papier Actie
- 9 Buurman op vakantie
- 10 Zomeractiviteiten in De Waterlelie

THEMA: WERKEN IN DE BUURT

- 11 Interview met Mechteld Hendriks
- 12 Aan de keukentafel
- 13 B4Kids: zeer actief in de wijk
- 15 Interview met Peter Pot
- 16 Traktatiewebwinkel
- 17 Over thuiswerken
- 18 Muziekdocent
- 19 Interview met Marieke Vos
- 20 Reisadvies in de Raadsherenbuurt
- 22 Interview met Guus Baltussen
- 22 Interview met Mieke Gasthuis
- 24 Leefstijlprogramma
- 24 Centrum BeTeR
- 25 Gezondheidscentrum HEBE
- 25 Voetbalplaatjes en slangen en ladders
- 26 De schatkist
- 27 Tandartspraktijk Kies-Precies
- 28 Interview met Richard Brame
- 28 Illegaal werk
- 32 Interview met Barbra Verbij
- 33 Interview met Hanneke Maarsse
- 35 Administratiekantoor De Raadsheer
- 36 Bezorgen aan de deur
- 37 The cat's pyjamas
- 38 Interview met Rien Bergers
- 39 Garage Brouwer

BUURTGENOTEN

~~41~~ Familieberichten

COLOFON

- 42 »De RAADSHEER« – Redactie / Bestuur / Website / Minibuurtgids

Zomer in de buurt

Minke Holleman

Ook het buurtleven heeft z'n zomerse ritme. Het zomerseizoen in de buurt start voor mij op **Koninginnedag**. Ook afgelopen 30 april was er een gezellige, geanimeerde Koninginnedagborrel in de buurt. Leuk om naartoe te gaan na de drukke vrijmarkt in Amsterdam – of in plaats daarvan! Lekker buiten op straat, met muziek, vrijmarkt met speelgoed en smakelijke zelfgemaakte hapjes en een drukbezochte bar van de buurtvereniging. Mede dankzij het mooie weer ging het hard met de witte wijn en het bier.... Aan de kraam zie je dan als bestuurslid van de vereniging alle buurtgenoten wel een keer langskomen. Kinderen komen tussen de handel en het spelen door voor de limonade, straatgenoten trakteren elkaar op een glaasje, nieuwe buurtbewoners komen een kijkje nemen en stellen zich voor. Dan merk je weer hoe handig het is dat je in de buurtkrant, de Raadsheer, al over ze hebt kunnen lezen!

Andere zomerse buurtgeluiden: iedereen is volop aan het **tuinieren**, aan het klussen in schuur en huis, je spreekt elkaar wat vaker op de stoep en over de heg. Ook aan de wegen wordt gewerkt in de buurt, en er zijn ook weer wat verbouwingen zo her en der. En ook zo'n feestelijk zomers moment: als half juni in alle straten wel aan een paar huizen de vlag uitgaat met daaraan een rugzak. Gefeliciteerd aan **alle geslaagden** in de buurt!

Zo meteen is het vakantie. Hier en daar staan al caravans of campers klaar om ingepakt te worden. Straks verre reizen maken, of lekker weg in eigen land – of rustig thuis blijven en in voor- of naseizoen weg, en genieten van weinig auto's in de straat en het strand, de Leidse Hout en de Kaag vlakbij. Eind augustus, als de scholen weer begonnen zijn, is er het zomerse buurtweekend met op zaterdag 20 augustus de **Raadsherenloop en de buurtbarbecue**, en op zondag de 21e het **kindertheater** – dit jaar niet in het Openluchttheater, maar in de Johan de Wittstraat. Nadere informatie volgt in de zomer via de buurtmail* en de website.

En dan, als afsluiting van de zomer en aankondiging van de winter: hutspot eten in de straat op 3 oktober. Maar dat is nog héél ver weg. Eerst gaan we genieten van de zomer!

* Krijgt u al buurtmail? Meld u aan via webmaster@raadsherenbuurt.nl of kijk op www.raadsherenbuurt.nl

Komende buurtactiviteiten:

Raadsherenloop en buurtbarbecue
zaterdag 20 Augustus
Kindertheater zondag 21 Augustus
Hutspot 3 Oktober

Ketting-interview

**Met Arjan Middelkoop,
Van Oldenbarneveltstraat 36**

1. Wanneer en waarom ben je in de Raadsherenbuurt komen wonen?

Wij zijn in 2008 op de Van Oldenbarneveltstraat 36 komen wonen. Wij woonden daarvoor op het Kort Rapenburg boven de winkel van mijn vrouw. Wij woonden daar heerlijk, maar de locatie is niet geschikt voor kinderen. Wanneer ik nu zie hoe mijn kinderen genieten weet ik dat we een goede beslissing hebben genomen om hier te gaan wonen.

2. Wat is het mooiste originele detail in je huis?

Wij zijn zeer praktisch ingesteld en houden van een open ruimte. Dit is helaas ten koste gegaan van het mooiste detail dat we hadden, namelijk de en-suite. Wat we hierdoor wel konden doen is de hal in oude staat herstellen. We hebben de granito vloer weer naar boven gehaald en hersteld en één van de en-suite deuren gebruikt om de ontbrekende tochtdeur weer te plaatsen. Het resultaat is prachtig met al het glas in lood.

3. Wat is je favoriete buurtactiviteit ?

Waar wij tot dusver erg van genieten is de vrijmarkt op de Koninginnedag. Heel erg leuk om de kinderen op straat “winkeltje” te zien spelen en erg leuk om iedereen van de buurt te spreken.

4. Als de Raadsherenbuurt € 50.000 zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen ?

Als je de Raadsherenbuurt inkomt proef je al de sfeer die er in deze buurt heerst. De brede Johan de Wittstraat met zijn prachtige bomen vind ik erg mooi. De 50.000 had ik gebruikt om direct meer volwassen bomen aan de Van Oldenbarneveltsstraat te plaatsen en de gekapte boom aan de Johan de Wittstraat direct door een volwassen boom te laten vervangen.

5. Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daar over ?

Naar werk ga ik met de auto. Ik werk in Alphen aan den Rijn en dat kost me nu af en toe drie kwartier om daar te komen. Het grootste gedeelte daarvan besteed ik om door Leiden heen te komen. Aan Leiden is erg merkbaar dat hier al decennia niets aan de verkeersproblematiek is gedaan en dat is zonde van de stad. Mijn vrouw gaat met de fiets naar de winkel en is daar binnen 10 minuten.

6. Wanneer en hoe heb je voor het laatst gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft ?

Van nature zijn wij geen cultuurliefhebbers in de pure zin van het woord. Als we “Leiden Culinaire” onder cultuur mogen vatten dan zijn we daar vorig jaar nog geweest.

7. Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over ?

We hebben zelf geen krant meer door de week vanwege tijdgebrek. Op zaterdagochtend halen we het Leidsch Dagblad en het is dan heerlijk om deze in de loop van ochtend te lezen.

8. Wat komt spontaan bij je op als je het thema (werken in de wijk) van deze Raadsheer leest ?

“Werken in de wijk” geeft niet zoveel associatie bij ons. Deze wijk associëren we meer met wonen en genieten. Nu weten we dat beide ook hand in hand kunnen gaan, maar we hebben hier niet echt een beeld van. We zijn daarom erg benieuwd wat dit thema bewerkstelligt in dit nummer.

9. Welke vraag zou je zelf willen stellen ? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.

De Raadsherenbuurt is een leuke hechte buurt en dat moeten we zo houden. Wij hebben op dit moment een druk bezet leven en wij denken dat dit voor de meeste mensen in de buurt ook zo is. Onze vraag is of er genoeg animo is om eens een straat (of buurt) feest te organiseren, waarbij we elkaar naast het leuke Koninginnefeest nog eens kunnen ontmoeten op een zomeravond. Ons antwoord is dat we hier graag samen met anderen enthousiastelingen energie in willen

steken. Wij hopen dat de redactie hierin kan bemiddelen.

10. Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen ?

De volgende brief mag worden geschreven door Alan en Kiki uit de Fagelstraat nummer 4. Alan is een echte Ier en weet alles van whiskey's, zoals dat een echte Ier betaamt en Kiki kan fantastisch schrijven gezien de reisbeschrijving van de reis naar Indonesië die zij hebben gemaakt. Hun visie op de wijk lijkt ons erg interessant. Wij denken dat dit voor de volgende editie dus wel goed komt.

Wist U dat...

Het ooievaarsnest op het Landje van Bremmer helaas weer niet werd bewoond? Maar dat de ooievaars op het nest in de Leidse Hout succesvol hebben gebroed en onder het oog van vele buurtbewoners 3 jongen grootgebracht? Ook in het nest achter het voormalig seminarie in Warmond dit jaar 3 jongen. Dat wordt volgend jaar krap op de ooievaarshuizenmarkt. Dan wordt vast ook de onbewoonbaar verklaarde woning tegenover het voormalige Zendingshuis in gebruik genomen.

Uw redacteur op 16 juni, marcherend door de wijk onder de bedwelmende geur van de lindebomen, maar liefst 13 vlaggen telde van geslaagde middelbare scholieren? Twaalf maal de Nederlandse driekleur, waarvan twee aan 1 huis, en een maal de Vlaamse Leeuw. Allemaal van harte geluk gewenst met dit eindresultaat en op naar een mooie toekomst!

En zo doe je dat....

foto: Janny van Nieuwkoop

Rob Jansen, Van Oldenbarneveltstraat 16, dit jaar voor de 7e keer de Vierdaagse van Nijmegen loopt? Al vijf keer heeft hij het felbegeerde kruisje mee naar huis genomen; de zesde keer moest de wandeltocht na het overlijden van 2 deelnemers worden afgebroken. Petje af voor Rob, die regelmatig opgewekt aan zijn oefendagen van 35 tot 40 kilometer begint!

Er geen reactie is gekomen op de oproep "Wie redde onze Truus?" in de vorige Raadsheer? Degene die zich kennelijk (ook) over deze inmiddels 18 jarige poes heeft ontfermd, kan zich nog steeds melden om over het co-ouderschap te praten bij de familie Tacoma, Fagelstraat 40.

Het middengedeelte van de Van Oldenbarneveltstraat onlangs opnieuw werd bestraat, hoewel noch de bewoners, noch de uitvoerenden (die sterk deden denken aan de stommefilmfiguren "De Dikke en De Dunne") begrepen waarom? Volgens de gemeente was dat "om veiligheidsredenen". Wel prettig natuurlijk om een veilige straat in onze buurt te hebben! Bijgaande actiefoto is ook een grapje: beide mannen werkten stevig door, maar dan is even rust ook wel verdiend.

En zo doe je dat.....

foto: Janny van Nieuwkoop

Bovenstaande onderwerpen allemaal heel goed passen bij het thema "Werken in de wijk"?

Hester van Nouhuijs, Van Slingelandtlaan 11, oogarts en specialist in staar- en ooglidoperaties en refractiechirurgie, op 1 juli samen met een

collega Oogkliniek De Horsten heeft geopend in Wassenaar? Een kleinschalige kliniek voor verzekerde oogzorg, aldus de Oegstgeester Courant.

Er helaas niet werd gewerkt aan de oproep voor een buurtbuffet? Er bleek te weinig animo om zelfs maar 15 mensen bij elkaar te krijgen. Wij dat niet begrijpen, gezien de enorme animo voor andere buurtactiviteiten?

De Koninginnedagborrel bijvoorbeeld weer zeer geanimeerd was? En daar ook echte Oranjegasten rondliepen?

Janny van Nieuwkoop en Marjan Bults zien het helemaal zitten
Foto: Gijsbert van Es

?? Ik zie, ik zie... ??

Zoekplaatje Zomer 2011

De zoekfoto van april 2011 heeft slechts één reactie opgeleverd. Het gefotografeerde onderwerp bevindt zich dan ook niet in het centrum van de Raadsheerbuurt, maar zo'n beetje aan een uiteinde. De herdenkingsplaat voor de schrijver F.B.Hotz pronkt aan de muur van Rijnsburgwerweg 75, het huis van Gerard Ligthart en Mariska van Eyck. Mirjam Jochemsen, Fagelstraat 51, zag de herdenkingssteen tijdens haar collecteronde voor een goed doel en stuurde de juiste oplossing in.

Op naar de volgende uitdaging. Een foto van "huisfotograaf" Jeroen Hiemstra.

Wie weet het juiste antwoord? Stuur dat dan voor 16 September 2011 naar redactie@raadsheer.nl

Als dat adres (nog) niet goed blijkt te werken, kunt u een briefje in de bus doen bij de eindredacteur (zie colofon). Kom op, buurtgenoten, loop eens door de wijk en kijk!

Een Godenzoon in de Fagelstraat

Nico Koek, buurtcolumnist

**en ex-linksback van het tweede van LSVV
'70 en later van Oegstgeest 9**

Het gebeurde op een zaterdag in september 1978. Op het grote veld in de Leidse Hout staan twee voetbalteams opgesteld: de Johan de Wittstraat gaat spelen tegen de Fagelstraat. In het kader van het buurtfeest binden ludiek uitgedoste voetballers de strijd met elkaar aan. Ze staan klaar voor de aftrap. De vrouwen hebben zich opgesteld aan de rand van het veld en ook veel kinderen, in Ajax-tenu. Want de aftrap zal zo dadelijk worden verricht door Wim Meutstege, die in het eerste van Ajax voetbalt en sinds kort in de Fagelstraat woont. Begeleid door het bestuur van de Raadsherenbuurtvereniging betreedt de jonge Ajacied het grasveld, - niet eens gekleed in Ajax-shirt, maar in een spijkerpak-, en hij laat onder luid applaus de bal van de geïmproviseerde middenstip rollen. De wedstrijd is begonnen en de voetballers, onder wie heel wat ongeoefende lieden op gymschoenen, hebben alleen nog maar oog voor de bal en elkaars ledematen. Zelf had ik die ochtend al gevoetbald, in Oegstgeest 9, en was in de geelrode outfit van mijn club (en gelukkig voorzien van scheenbeschermers) in de Leidse Hout aangetreden. Als Meutstege even was blijven kijken had hij vast gezien, dat daar nog best een aardige amateur, met een goed schot, rondliep. Maar hij moest handtekeningen uitdelen aan de jeugd en was daarna al weer snel vertrokken, misschien om 's avonds te spelen voor Ajax. Het duel om de Raadshereencup eindigde geloof ik onbeslist, omdat veel spelers hun 'opdracht' vergaten en soms niet meer wisten bij welk straatteam ze ook alweer hoorden.

Ongetwijfeld laat de staalkaart van de beroepen die in onze buurt vertegenwoordigd zijn, een grote verscheidenheid zien. Maar in de rubriek profvoetballers is er maar één: Wim Meutstege. Wim (Lochem, 28 juli 1952) speelde in de jeugd van achtereenvolgens Sportclub Lochem en Go Ahead Eagles. In 1971 verkaste hij op 19-jarige leeftijd naar Excelsior, omdat hij in Rotterdam zijn voetballoopbaan kon combineren met een

opleiding aan de Academie voor Lichamelijke Opvoeding. Twee jaar later werd de talentvolle rechtsback gecontracteerd door Sparta. In 1978 lijfde Ajax hem in, waar hij een contract tekende voor drie jaar. Meutstege vestigde zich in Leiden, in de Fagelstraat. Dat leek een vreemde keuze, maar later legde hij uit dat zijn vriendin in Rotterdam werkte en hij nu in Amsterdam, dus lag Leiden mooi halverwege.

Wim Meutstege is vanaf 1974 enkele malen opgeroepen voor Jong Oranje en in 1976 werd hij geselecteerd voor het Nederlands elftal. Voor het EK van 1976 viel hij aanvankelijk af. Maar toen coach Knobel voor de 'kleine finale' spelers tekort kwam (Crujff, Van Hanegem en Neeskens waren geschorst - Crujff was zelfs al naar huis) mochten Meutstege en Kees Kist alsnog naar Zagreb afreizen. In de wedstrijd tegen Joegoslavië viel Meutstege aan het begin van de tweede helft in voor Wim Jansen. Het zou zijn enige interland zijn.

Zo had de Raadsherenbuurt een bewoner die met voetballen zijn brood verdiende en wiens verrichtingen op het veld door veel buurtgenoten met extra belangstelling werden gevolgd. Een Ajax-voetballer, gewoon bij ons in de straat, die ook nog een heel aardige jongen bleek te zijn. Hij had geen kapsones, wilde graag in de buurt inburgeren en verscheen dus ook op buurtborrels waar het – uiteraard – vaak over voetbal ging. Meutstege praatte erover alsof hij bij een willekeurige clubje uit de omgeving speelde, zoals wij in onze vriendenteams. Hij had het over 'die linkbuiten van Feyenoord die lastig af te stoppen was' en de wedstrijd

'Nottingham - uit', waarin hij een, later fataal blijkende, knieblessure opliep.

Vergeleken met het team dat drie keer achtereen de Europacup won onder leiding van Crujff of veel later de 'godenzonen' uit 1995, was het elftal waarin Meutstege speelde lang niet zo glamorous. Alleen Ruud Krol behield in zijn uitstraling nog lang de grandeur van het 'Grote' Ajax. Toen hij in de Fagelstraat was signaleerd vanwege de trouwreceptie van Meutstege, werd daar nog dagen over gepraat. In de selectie treffen we de namen aan van eenvoudige jongens als Schoemaker, Zuidema en Erkens. De piepjonge Denen Arnesen en

Lerby en de kleine Tahamata kregen pas later de status die bij topvoetballers is gaan horen. Meutstege werd gewoon elke ochtend opgehaald door collega-speler Piet Wijnberg, die uit Rotterdam kwam rijden en hem 's middags na de training weer in de Fagelstraat afzette.

Na twee succesvolle seizoenen waarin hij met Ajax de KNVB-Beker won, landskampioen werd en tien Europese wedstrijden speelde, moest Meutstege al in 1980 zijn carrière afbreken vanwege een hardnekkige knieblessure. Gelukkig kon hij nog wel werken als gymnastiekleraar en hij voetbalde als technisch adviseur/hulptrainer/aanvoerder mee in het eerste van ASC. Verder trainde hij drie jaar SEV uit Leidschendam. Hij was ook een aardige tennisser. "Zo'n jongen kan alles met een bal", werd er dan bewonderend opgemerkt door toeschouwers op de tennisclub.

Halverwege de jaren negentig vertrok Meutstege uit de Raadsherenbuurt. Al googelend kwam ik te

weten dat hij tegenwoordig op de Nederlandse ambassade in Khartoum werkt. Dat is nog weer eens wat anders dan de Fagelstraat! Googlewerk leverde ook nog een andere merkwaardige vondst op, die onder de titel: 'Ajax, Voetbal, Kampioen 79-80, Wim Meutstege' op www.qoop.nu werd aangeboden. Voor € 1.50 kon ik een bijzonder kleinood aanschaffen. Bij mijn weten is Meutstege de enige buurtbewoner met zijn portret op een sigarenbandje!

Eftal van Ajax uit het seizoen 1978-79, met Wim Meutstege zittend rechts vooraan

foto: Ajax website

Oud Papier Actie (OPA)

De opbrengst van OPA gaat naar een goed doel, dat we jaarlijks samen bepalen tijdens de algemene ledenvergadering van de buurtvereniging.

De container staat er elke eerste week van de maand, van maandag tot donderdag. Van September tot December 2011 kunt u uw oud papier weer kwijt op de volgende data:

Container plaatsing	Container ophaaldag
Dinsdag 6 September	Vrijdag 9 September
Dinsdag 4 Oktober	Vrijdag 7 Oktober
Dinsdag 1 November	Vrijdag 4 November
Dinsdag 6 December	Vrijdag 9 December
In Augustus heeft OPA vakantie	

***Graag het papier een beetje achter in de container deponeren
(dat is handiger voor degenen die na u komen)***

Papiersnippers aanbieden in een tas of doos en de deur weer sluiten. Bedankt!

Buurman op vakantie

De jeugdtheatervoorstelling, waarmee jaarlijks de zomervakantie wordt afgesloten in De Leidse Hout, vindt dit jaar plaats op zondag 21 augustus om 14.30 uur. De aard van de voorstelling maakt het noodzakelijk naar een alternatieve locatie uit te wijken. **LET OP: *Buurman op vakantie* zal plaatsvinden rond het rozenpleintje in de Johan de Wittstraat / hoek Hogerbeetstraat.**

Deze hilarische familievoorstelling, geïnspireerd op het tv-programma Buurman en Buurman, belooft een aanslag op de lachspieren te doen: in een oude volkswagen rijden twee buurmannen naar hun vakantiebestemming. Ze hebben er zin in: broodjes voor onderweg, kaart op schoot en op de radio de laatste weerberichten uit Spanje. Maar wat pruttelt daar ineens onder de motorkap? En waar komt die rook vandaan? De moed zakt de buurmannen gelukkig niet in de schoenen. Problemen zijn er om op te lossen. Ze wrijven zich in de handen, poetsen hun gereedschap en onderwerpen de auto aan een onvergetelijke acrobatische sleutelpartij.

Buurman op vakantie is een productie van Andreas Denk/Plan D.

Omwonenden ontvangen in juli een brief over deze activiteit.

Zomeractiviteiten in De Waterlelie

Helaas hebben we u in het voorjaar geen data kunnen geven van de activiteiten die in De Leidse Hout plaatsvinden. Zo miste u de aankondiging van het **Leidse Hout Festival** op 25 juni, maar dat werd wel met een fraai foldertje huis aan huis bekend gemaakt. En ondanks het bar slechte weer hebben velen ervan kunnen genieten in het belangeloos ter beschikking gestelde Da Vinci College.

Ook ontbrak het rooster van de zondagmiddagconcerten. Gelukkig weten de buurtbewoners ook daar naartoe de weg wel te vinden.

In de nazomer is de Waterlelie weer druk bezet.

Op zaterdagmiddag van 14.00 tot 19.00 wordt er vol vuur gedanst:

Zomertango op alle zaterdagen in juli en augustus.

Op zondagmiddag vanaf 14.00 uur organiseert de **Stichting Muziek Leidse Hout**:

21 augustus	De Leidse Harmonie Kapel
28 augustus	Date 7-2-7
04 september	Brassband Warmond
11 september	De Ordinary Herryshoppers
18 september	Nieuw Leven
25 september	Dat is nog een verrassing

Stichting Muziek Leidse Hout

Interview met Mechteld Hendriks

Jeroen Hiemstra

Sedert maart 2011 werkt Mechteld Hendriks vanuit haar huis aan de Fagelstraat 47 voor zichzelf. Wij vroegen haar “Hoe kwam ze tot deze belangrijke beslissing en heeft ze misschien tips en wat zijn de do’s & don’ts?”

Hoewel Mechteld al enige tijd speelde met het idee om voor zichzelf te beginnen, was de stap toch iedere keer weer te groot, vertelt ze vanuit haar gezellige werkkamer in de wijk.

“Ik merkte op een zeker moment dat ik bij mijn vorige werkgever PricewaterhouseCoopers (PwC) in Amsterdam niet de uitdaging en de voldoening vond die ik zocht. Ik heb toen voor mezelf op een rijtje gezet wat ik nu precies zocht in een baan en kwam tot de ontdekking dat ik toch het beste iets voor mijzelf kon beginnen.” Haar enige angst, waar veel andere zelfstandigen mee worstelen, was ook voor Mechteld de financiële onzekerheid. Mechteld is juriste met als specialisatie fiscaal/juridisch advies; ze was voor de baan bij PwC enige jaren verbonden aan het fiscaal-juridisch adviesbureau van AEGON in Den Haag.

Het nieuwe bedrijf

Mechteld legt uit: “Samen met Jacqueline Verhulst ben ik begonnen met PUIK pensioenadvies. PUIK pensioenadvies adviseert in begrijpelijke taal over complexe pensioenvraagstukken. We adviseren echt over het pensioenrecht, op zowel fiscaal als juridisch vlak. Omdat veel mensen niet precies begrijpen wat dat inhoudt, zal ik dit aan de hand van een paar voorbeelden verduidelijken. We kijken bijvoorbeeld of een pensioenregeling voldoet aan alle fiscale en juridische regelgeving en stemmen zo nodig af met de belastingdienst en DNB. We beoordelen of een pensioenfonds voldoet aan alle governance-vereisten en kijken of het bestuur de benodigde deskundigheid bezit. We adviseren over het pensioenakkoord (daar hoor je nu van alles over in het nieuws). We adviseren over ontslagvergoedingen en levensloopregelingen. En zo kan ik nog even doorgaan. Onze doelgroep is de iets grotere

werkgever (die we bijvoorbeeld ook via advocatenkantoren adviseren), maar ook pensioenfonds en verzekeringsmaatschappijen.”

Mechteld Hendriks

Volgens Mechteld zijn er veel voordelen aan thuiswerken. Zo heeft ze geen reistijd meer, geen onnodige vergaderingen en kan ze meer flexibiliteit in haar werk leggen. “Wat ik wel mis is de gezelligheid met collega’s. Echter, daar heb je zelf natuurlijk wel invloed op. Zo hebben Jacqueline en ik onlangs een soort vaktechnisch overleg gestart met een aantal andere zelfstandigen op pensioenadviesgebied. Zo hebben we toch een soort collega’s.” Lachend vervolgt ze: “Wat we niet doen is klanten thuis ontvangen, we gaan altijd naar ze toe. Met uitzondering van een buurtgenoot, die hebben we

onlangs wel hier ontvangen. We blijven echter voorlopig vanuit huis werken; dat gaat prima, misschien op de lange termijn gaan we elders op zoek naar kantoorruimte.”

De familie en de do's & dont's

“Natuurlijk was het voor het gezin even wennen,” gaat Mechteld verder, “de kinderen vinden het alleen maar leuk dat ik thuis ben en komen zo af en toe even kijken. Soms komt Isa met een vriendje of vriendinnetje naar boven om te vragen of ik een tekening kan uitprinten. Maar natuurlijk zijn er ook momenten dat ik niet gestoord wil worden. Dat geef ik dan aan en daar kan iedereen prima mee omgaan. Wat voor Martin wat moeilijk was in het begin en waar hij zeker aan moest wennen, is het idee dat hij niet meer zomaar zijn baan kan opzeggen, omdat

mijn inkomen natuurlijk minder zeker is. Niet dat hij dat wil, maar het gevoel vond hij in het begin niet zo fijn.”

“Wat ik een ieder kan adviseren is: richt je werkruimte zoveel mogelijk professioneel in met een goed bureau, een goede printer, een scanner, een grote boekenkast, dat laatste is zeker in mijn geval nodig. Ik wil wel echt een kantoor hebben met alles bij de hand en niet de hele tijd het idee hebben tussen de huiselijke beslommingen te zitten. Dat maakt het denk ik ook makkelijker om aan de slag te gaan en niet afgeleid te worden. Ik heb, zoals gezegd, lang getwijfeld of dit wel de juiste beslissing was, maar mijn angst voor de financiële onzekerheid is achteraf ongegrond, want het loopt hartstikke goed!”

Aan de keukentafel

Dorothee Albers, Johan de Wittstraat 45

Wij zijn twee gewezen katers. Dat wil zeggen dat wij zijn “geholpen”. In andere woorden: de heer Heemskerk heeft via een kunstgreep ervoor gezorgd dat wij geen nakomelingen meer kunnen verwekken. Dat hebben wij daarvoor zeker wel gedaan, ook al hebben wij dat verzwegen voor onze baas. Tja, wat is je rol als “het” nog op deze wereld?

Dit stukje over thuiswerken schrijf ik op weg naar mijn nieuwe werkplek: Bink36 in Den Haag. Het schrijfkantoor, zoals ik het noem, is een experiment, en aangezien ik er de afgelopen maand veel minder ben geweest dan ik gehoopt had, wordt het nog een toer om te bepalen of de voordelen tegen de nadelen opwegen.

Sinds een kleine anderhalf jaar werk ik aan een roman. Nadat ik in 2010 een masterclass bij uitgeverij Contact afrondde, kreeg ik een uitnodiging van de betrokken redacteur om te komen praten over de verhalenroman waar ik tijdens de cursus aan begonnen was. Hij was bijzonder geïnteresseerd. Gevleid als ik was, schreef ik vol goede moed en met veel enthousiasme verder. Inmiddels werk ik aan de

vierde versie van het manuscript en is het eind nog niet in zicht.

Een roman schrijven aan de keukentafel klinkt romantisch, maar in werkelijkheid is het voornamelijk geploeter. Het begint er al mee dat ik kinderen en man niet zodanig gedrild heb dat ze ‘s morgens hun ontbijtkommen en -granen in de afwasmachine en terug in de kast zetten voordat ze in allerijl het huis verlaten. Is de ontbijtboel weggewerkt, dan liggen er strijk en zet allerhande paperassen in de weg, die ik weggewerkt wil hebben voordat ik begin, omdat ik mezelf wijs maak dat een smetteloos tafelblad mijn concentratie bevordert. Mijn eega - schrijft geen boek, maar werkt wel vanuit huis - doet dat volstrekt anders: hij klapt zijn laptop open, als het moet tussen de vieze borden en stapt zijn digitale wereld binnen om er niet een, twee, drie weer uit te komen. Mijn vragen, muziek, onze blaffende hond, de deurbel, kinderen die op het dak van de schuur springen...hij kan zich er volkomen voor afsluiten. Was ik met dat talent begiftigd, dan was mijn boek al af geweest. Ik hoor die hond namelijk maar al te goed, zij moet eerst naar buiten voordat ik begin.

Met een beetje mazzel zet ik om tien uur mijn potlood op papier - dat is geen ouderwetsigheid, maar een truc om te vermijden dat ik iedere zin die ik typ net zo hard weer wis - nadat ik eerst nog snel een was in de machine heb gegooid en de sporen van Djoek heb weggewerkt, die het liefst alle sloten van de Leidse Hout aandoet. Ik ben dan in theorie zo gedisciplineerd dat ik mijn mobiel uitzet, de vaste telefoon laat rinkelen en niet meer naar de email kijk. In praktijk trekt mijn discipline zich van de theorie niet zoveel aan.

Het grootste voordeel van het schrijfkantoor is dat ik niet de planten water ga geven, de krant pak of koffie zet zodra de woorden niet meer komen. Daar moet ik creatief zijn en mezelf over het dooie punt heen helpen. Ik raak er bovendien niet afgeleid door puberzonen die een tussenuur hebben en met zes vrienden binnenvallen of door vriendinnen of familieleden die spontaan langskomen en even 'één bakkie' komen drinken.

Dergelijke reuring ten spijt is schrijven een eenzame klus. Ik heb er driekwart jaar over gedaan om op gezette tijden feedback te vragen

van 'collega's'. Die waren er niet zomaar, zoals in de organisaties waar ik tot voor kort werkte, ik moest er naar op zoek. Het hoefden er niet veel te zijn - als tien mensen iets vinden van mijn tekst hoor ik mijn eigen stem niet meer - maar ik moet kunnen sparren over mijn werk, want anders ben ik niet in staat die innerlijke criticus de mond te snoeren die voortdurend tettert dat ik echt niet moet denken dat het iets wordt met die zogenaamde roman van mij.

In Bink36 deel ik de werkruimte samen met een collega. Een die op de juiste momenten de juiste vragen stelt. Het leeuwendeel van de tijd zitten we muisstil rug aan rug te werken. We maken er stilzwijgend een sport van om de laptop niet dicht te klappen voordat de ander dat doet.

Wat houdt me toch in vredesnaam aan die keukentafel gekluisterd? Ik vermoed dat het mijn romantische inslag is.

B4Kids: zeer actief in de wijk

Jeroen Hiemstra

Sabine Lemmers van het **Krullebaar** Kindercentrum B4Kids aan de Antonie Duycklaan 13 werd ruim 30 jaar geleden in Leimuiden geboren, maar woont sedert het begin van deze eeuw, dus al bijna 12 jaar, in Leiden. Ze werkt al 10 jaar voor B4Kids, eerst als pedagogisch medewerker op verschillende BSO's en sinds februari 2011 is ze locatiemanager op het Kinderdagverblijf Krullebaar. Niet alle medewerkers van de Krullebaar komen uit de Raadsherenbuurt of de Vogelwijk. Sommigen komen uit Rijnsburg en Katwijk en een aantal zelfs uit Den Haag en Gouda. Het team van de Krullebaar is hecht en continu hetzelfde, er zijn medewerkers die al 10 tot 25 jaar in dienst van B4kids zijn.

Niet alleen kinderen uit de Raadsherenbuurt "B4kids is een snel groeiende organisatie binnen de Estro groep," legt Sabine uit, "B4kids heeft tientallen kindercentra en BSO's in Leiden en omgeving. Iedere manager is verantwoordelijk voor zijn eigen centra of centrum. Als locatiemanager heb je regelmatig contact en overleg met de collega locatiemanagers."

Niet alleen komen veel kinderen uit de Raadsherenbuurt en de Vogelwijk naar de Krullebaar, ook van buiten Leiden worden er kinderen opgevangen. Dat komt deels door de ideale centrale ligging, dicht bij de ziekenhuizen en de universiteit waar veel ouders werkzaam zijn. De Krullebaar biedt

opvang aan kinderen van 0-4 jaar. Waarvan één babygroep (10 weken-2 jaar), twee peutergroepen (2-4 jaar) en één zogenaamde verticale groep (10 weken-4 jaar).

Sabine vervolgt: "Tot afgelopen oktober vingen wij ook kinderen op in de basisschoolleeftijd op de BSO. Deze kinderen zijn nu geplaatst op twee nieuwe outdoor BSO's, waarvan de Boomhut in basisschool Woutertje Pieterse gevestigd is en Jeugdthek bij voetbalvereniging UVS is ondergebracht.

In het lokaal waar voorheen de BSO van Krullevaar werd opgevangen, is in februari 2011 een verticale groep geopend."

De nieuwe verticale groep

Sabine: "Sinds februari werkt één groep op Krullevaar verticaal. In een verticale groep zitten kinderen van verschillende leeftijden. Er is pas sprake van een verticale groep als er in die groep kinderen van 0 tot 4 jaar zitten met

een leeftijdsverschil van tenminste 2 jaar. Het voordeel van verticaal werken is, dat broertjes en zusjes in één groep geplaatst kunnen worden, kinderen gedurende lange tijd in dezelfde groep met dezelfde medewerkers zitten en kinderen van verschillende leeftijden met elkaar in contact komen."

De Krullevaar is niet meer weg te denken in de wijk en is er zeer actief, de dames hebben ook leuke plannen voor de toekomst. Sabine: "Het afgelopen jaar zijn er veel veranderingen geweest, door het sluiten van de BSO en het opstarten van de nieuwe groep. Het komende jaar gaan we ons nog meer richten op de buurt. Er komt een aantal leuke activiteiten aan, waarbij wij als Krullevaar onze kwaliteiten kunnen laten zien. Zo zijn wij bijvoorbeeld tien juli ook aanwezig op Werfpop in de Leidse Hout met een springkussen."

Sabine Lemmers van Krullevaar

Interview met Peter Pot

Jeroen Hiemstra

Hoe ben je er toe gekomen om iets voor jezelf te beginnen?

In 2000 was ik marketingmanager bij KPN, waarbij ik verantwoordelijk was voor marketing van de zakelijke markt in Nederland. Ik mocht echt van alles en heb ongelofelijk veel dingen kunnen doen en geleerd. KPN was toen echt een veel leuker bedrijf dan mensen buiten KPN dachten. Maar ik was dat jaar klaar met de grootte van het bedrijf, waarbij je ongemerkt toch meegaat in de bureaucratie die zo'n omvang heeft. Dat past niet bij mij. Ik heb behoefte aan vrijheid en een ongestructureerde omgeving.

Een optie was om als strateeg bij één van de bureaus te gaan werken waarmee KPN zaken deed. Maar ik had rond die tijd een – toen nog – nieuwe visie op hoe merken zouden moeten werken. En wilde dat liever zelf een plek geven, daartoe overigens sterk gestimuleerd door mijn vrouw Nanette met het – vaak aangehaalde – citaat “als het mislukt moeten we hoogstens het huis verkopen. Dat is wel vervelend, maar niet erg.” Dat was de start van mijn bedrijf Go! Total Branding. Het Go! is geïnspireerd op het strategiespel Go. Het uitroepteken heeft te maken met mijn belofte actiegericht te zijn. Mensen in mijn vak zijn nog weleens onnavolgbaar vaag. Iets waarmee ik me liever niet wil associëren. Total Branding heeft te maken met het feit dat ik geloof dat een merk in alle haarvaten van een organisatie merkbaar moet zijn. Alleen een belofte in communicatie werkt niet meer, klanten moeten het echt merken in een mentaliteit. Bijvoorbeeld de Gamma in Leiden-Noord doet dat fantastisch, roep ik vaak tegen klanten.

Merk als identificatie voor mensen?

Wat we precies doen – ik werk inmiddels met een team van drie mensen – is brandmanagement.: het management van merken. We doen dat of hebben dat gedaan voor bedrijven als TSS Pink Roccade Healthcare (IT), Graydon, het VieCuri-ziekenhuis, maar bijvoorbeeld ook voor organisaties als de

gemeente Bergen op Zoom, de Koninklijke Luchtmacht en het ministerie van SZW.

Organisaties - ook non-profit-organisaties - hebben merken en om die relevant en sterk te maken, moet je allerlei dingen doen. Onderzoek, strategieën ontwikkelen met managementteams, interim-management, trainingen, om maar een paar dingen te noemen. Het specifieke van onze benadering is dat we merken niet alleen zien als iets voor externe doelgroepen, maar vooral voor interne doelgroepen. Een merk dient daarbij als identificatie voor de mensen die bij een organisatie werken. Geen external maar internal branding dus. Een merk bindt daarbij juist ook de interne groepen. Buurtgenoten die iets willen lezen over onze visie kunnen een boekje over Internal Branding downloaden dat ik heb geschreven (www.gototalbranding.nl).

Het moderne werken vraagt niet meer om een ‘echt’ kantoor?

Ik werk steeds minder thuis aan de Johan de Wittstraat 17. Wij zijn het grootste deel van de tijd bezig met Raden van bestuur, directies of managementteams of met groepen klanten waarbij we onderzoek doen. Thuis is echt de plaats waar ik rustig onderzoeksrapporten kan uitwerken, binnenkort in mijn nieuwe tuinkantoor dat in augustus wordt opgeleverd.

Thuis werken is voor mij deels ook een principiële keuze: het moderne werken vraagt in mijn optiek eenvoudigweg steeds minder om traditionele organisaties en ook steeds minder om een echt ‘kantoor.’ Zowel met klanten als met de mensen waarmee we samenwerken hebben we afspraken op locaties die veel inspirerender zijn dan een gewone werkomgeving. In zo'n grijze kolos word je toch niet uitgedaagd om echt nieuwe, onderscheidende dingen te verzinnen en vrij te denken! En dat is precies wat van ons wordt verwacht. Met de directie van een groot Amsterdams bedrijf heb ik laatst met een collega aan een marketingstrategie gewerkt terwijl we op het terras van het hipste hotel van Rotterdam

zaten. Dan is werken echt een stuk leuker, voor ons én onze klanten, zeiden ze ook zelf!

Met het opgroeien van de kinderen loop ik af en toe ook wel tegen de grenzen aan van huisgenoten en de mogelijkheden van thuiswerken. Een

analyse van spreadsheets onder druk verhoudt zich wat lastig met kinderen die willen gamen (want de WI moet natuurlijk wel hard). Vandaar ook het tuinkantoor: **“Pappa krijgt zijn eigen Lebensraum.”**

Peter Pot bereid zich voor op zijn eigen “Lebensraum”

Traktatiewebwinkel

Maud Capel, Van Oldenbarneveltstraat 2

Na een aantal jaren in het onderwijs te hebben gewerkt, heb ik in 2008 de sprong in het diepe gewaagd en ben ik voor mezelf begonnen. Vanuit mijn onderwijsachtergrond zag ik in die periode vele kindertraktaties voorbij komen. Daarbij werd steeds meer duidelijk dat drukke ouders weinig tijd hadden om iets leuks in elkaar te zetten. Met als gevolg dat er steeds meer snoepgoed werd getrakteerd. Voor mij een leuke gelegenheid om iets anders aan te bieden. Vanuit dat idee is www.traktatiewinkel.nl geboren. Een webwinkel met traktatiecadeautjes die

desgewenst ingepakt kunnen worden en eventueel voorzien van een boodschap van de jarige. Bijkomend voordeel was dat ik dit werk “tussen de bedrijven/gezinsleven” door kon doen van huis uit.

Na 2 jaar kreeg ik wat meer tijd om zaken erbij te gaan doen. Dat was voor mij de reden om me verder te verdiepen in mijn andere passie: advies geven aan mensen die hun huis te koop willen zetten, kortom verkoopstyling. Het bleef hier niet bij, in de tussentijd ben ik een samenwerking aangegaan met een collega en

hebben we een grote meubelverhuur. We verhuren inboedels voor te koop staande panden en hebben een opleiding verkoopstyling opgezet. (www.koozi.nl)

Met al deze bezigheden werd de behoefte aan een ruimere werkplek ook groter. In ons vorige huis had ik inmiddels een grote slaapkamer ingericht als kantoorruimte, maar dit was niet genoeg voor alle plannen die ik heb. Bij de koop van ons huis aan de Van Oldenbarneveltstraat 2 kwam deze wens ook uit. In de tuin staat een buitenruimte die de komende maanden wordt verbouwd tot kantoorruimte. Hier ga ik natuurlijk zelf heerlijk zitten werken, maar op termijn ook de opleiding verkoopstyling geven en in de verdere toekomst kan de ruimte gehuurd worden als vergaderlocatie.

Het werken van huis uit bevalt echt prima! Het is heerlijk om je eigen tijd in te kunnen delen en er tegelijkertijd veel voor de kinderen te kunnen zijn. Het vergeet wel wat discipline en dat valt niet altijd mee. Inmiddels hebben we de laptops uit huis moeten verbannen; de verleiding om de mail en bestellingen tijdens “privé tijd” in de gaten te houden was te groot. Als je buiten de deur werkt, kun je de kantoordeur achter je dicht trekken. Dat gaat van huis uit niet zo makkelijk. Maar inmiddels hebben we daar een prima modus in gevonden.

Over thuiswerken

Saar Breimer, Fagelstraat 16

In 2009 vertrokken Ernst en ik voor anderhalf jaar naar Parijs, voor het werk van Ernst. Ik ben daar wat freelance werk gaan doen en toen we terugverhuisden naar Nederland heb ik deze activiteiten uitgebreid. Ik zocht eigenlijk een paraplu om alle losse freelance dingen onder te hangen en de combinatie van redactiewerk en schrijven te kunnen maken. Dat resulteerde in mijn eigen bedrijfje, dat ik nu verder probeer uit te bouwen.

Voordat we naar Parijs vertrokken werkte ik zes jaar met heel veel plezier bij uitgeverij Lemniscaat, als foreign rights manager en redacteur kinder- en jeugdboeken. Om mee te gaan naar Parijs zegde ik mijn baan bij de

uitgeverij op, maar ik wist wel dat ik in de boeken wilde blijven werken.

Nu werk ik freelance als tekstschrijver en redacteur, vanuit huis. De meeste tijd zit op dit moment in het schrijven en afronden van het boek over Parijs dat half januari gaat verschijnen. Het concept hiervoor heb ik in nauwe samenwerking met fotografe Marina Goudsblom bedacht en dit resulteert straks in Door en door Parijs, een boek vol mooie foto's en sfeervolle verhalen over de stad.

Daarnaast adviseer ik Franse uitgevers over Nederlandse jeugdboeken en een Nederlandse uitgever over Franse jeugdboeken en heb ik net een website plus blog bedacht en de lucht in gegooid, terug te vinden op www.saarsboekenplank.nl en <http://saarblogt.wordpress.com>. Ik ben nu driekwart jaar voor mezelf bezig, dus ben ook nog erg bezig met lijnen uitgooien en bepalen welke kant het allemaal op moet gaan.

Nadeel: op dit moment heb ik nog geen eigen werkplek in huis, alles gebeurt gewoon aan tafel in de woonkamer. Het vervelende daarvan is dat je nooit de deur achter je dicht kan doen, je werk achter je kan laten, want ik zie de stapels boeken en aantekeningen altijd liggen. Dat wordt hopelijk anders als we verhuisd zijn naar de Fagelstraat en ik een eigen kamer op zolder heb om te werken.

Voordeel: de flexibiliteit, ik kan ook even wat doen als Pien ligt te slapen, alles is bij de hand.

Overleg met fotografe en vormgeefster voor het boek waar ik nu aan werk doen we veelal bij elkaar thuis, dus ook bij mij. Maar sommige andere afspraken zijn in koffietentjes in de buurt of op uitgeverijen.

Werken vanuit huis is geen tijdelijke oplossing, maar juist iets waar ik nu een goede balans in probeer te vinden om het in de toekomst zo efficiënt mogelijk te kunnen. Ernst is het er helemaal mee eens, het geeft hier een goed evenwicht in combinatie met zijn werk omdat ik flexibeler kan zijn in werktijden, dat kan soms handig zijn met onze Pien.

Do's: even naar buiten gaan of even ergens thee drinken/pauze houden op de dagen dat je geen afspraken buiten de deur hebt. Dat geeft vaak frisse moed en nieuwe zin.

Muziekdocent

**Marjan Bults, Van
Oldenbarneveltstraat 28**

Na mijn studie piano en schoolmuziek aan het Conservatorium in Utrecht heb ik altijd muziekonderwijs gegeven. Op middelbare scholen, waaronder het Da Vinci College alhier en dertig jaar aan de Muziekschool Apeldoorn. Niet alleen piano, maar ook Algemene Muzikale Vorming (AMV), solfège, muziekgeschiedenis, groepslessen, liedbegeleiding en ensembles.

Tegenwoordig geef ik thuis hoofdzakelijk pianoles, maar ik help ook mensen bij de voorbereiding van het toelatingsexamen voor het conservatorium en geef desgewenst theorielessen.

Ik beschouw het niet als “werk” in de zin van een baan, want ik doe het voor m’n plezier. Ik ben ook geen “juf”, maar gewoon Marjan. En dat voor iedereen, in leeftijd variërend van ongeveer 7 jaar tot ruim 70 jaar.

De Raadsherenbuurt is een geweldige buurt voor dit soort werk. Ik woon er heel graag en heb met leerlingen uit de buurt en hun ouders een heel ander contact dan even een hand opsteken of “een praatje over de heg”.

Inhoudelijk probeer ik voor iedereen een persoonlijke werkmethode te vinden. Bladmuziek zoek ik echt voor één bepaalde leerling uit. De nadruk ligt bij mij niet in de eerste plaats op techniek, maar op muziek maken en daar plezier in hebben; dan komt de techniek vanzelf. CD’s, een Mp3-speler, een Ipod, het kunnen allemaal nuttige en leuke hulpmiddelen zijn door te luisteren en proberen mee of na te spelen wat je hoort. Dan schrijf ik eventueel de accoorden erbij of wat er anders nodig is.

Natuurlijk moeten leerlingen thuis oefenen en ik vertel ze ook, hoe ze dat het beste kunnen doen. Maar als iemand dat niet heeft gedaan of daar niet aan toekomt door een druk leven, dan is dat geen probleem, dan gaan we tijdens de les proberen wat we kunnen bereiken. Het vierhandig spelen is vaak een goed middel: men leert muzikaal samen te werken en geniet van een vollere klank: “echt muziek”.

Geen enkele leerling, jong of ouder, is hetzelfde. Maar iedereen heeft zijn of haar eigen talent en kent zijn of haar ontwikkeling. Soms zijn de resultaten echt verbluffend! En wat ook mooi is: je houdt er vriendschappen aan over en hartverwarmende contacten.

Marjan Bults en Pierrick Spekreyse, leerlingenuitvoering 2007

Foto: Janny van Nieuwkoop

Interview met Marieke Vos

Annet van der Velden

Marieke werkt vanuit haar huis aan de Van Oldenbarneveltstraat 14. De hele zolder is haar werkkamer. Zij ontwerpt kinderkleren, met name jassen en zwemkleding. Samen met haar zakenpartner Sandra Marcus voert zij het label FarOut Fashion. Sandra doet de zakelijke en financiële kant, Marieke ontwerpt. De ontwerpen worden gemaakt in fabrieken in Azië en Europa en komen dan via de haven van Rotterdam in de winkels van De Bijenkorf, V&D en in het buitenland terecht.

De fotoshoot is altijd een feestje
Foto: Marieke Vos

Vind je het niet saai om alleen te werken?

Nee, ik heb genoeg vriendinnen die overdag koffie komen drinken of waar ik 's avonds mee afsprek. En als ik inhoudelijk iets wil overleggen, bel ik Sandra.

Wat vind je fijn aan alleen werken?

Ik vind het heel lekker om mijn eigen tijd in te delen. Als ik 's avonds laat naar bed ben gegaan, begin ik gewoon iets later. En als ik veel zin heb, werk ik langer. Ik moet er niet aan denken dat ik vaste werktijden zou hebben. En het ontbreken

van reistijd is ook heel belangrijk voor mij. Ook een groot voordeel van thuis werken, is dat ik steeds dichtbij mijn kinderen ben.

Wat vind je minder?

Het positieve van geen reistijd hebben is ook een valkuil. Ik woon bij mijn werk, dus ik kan steeds iets doen. Ik ben dus eigenlijk iedere vrije minuut met mijn werk bezig. Guus en Saar hebben nu vakantie en ik zou eigenlijk leuke dingen met ze willen doen, maar ik moet heel hard werken en de hele woonkamer ligt vol met mijn collectie.

Hoe deel je je dag in?

Die dagindeling is heel erg seizoensgebonden. In het voorjaar ontwerp ik en ben ik dus veel thuis. Dan tegen de zomer begint de verkoop voor het winterseizoen van het volgende jaar. Dan ga ik samen met Sandra op reis. We gaan dan langs bij de bedrijven die onze collectie verkopen in Parijs, Brussel, Helsinki, Milaan e.a. Maar ook in Nederland gaan we de boer op. In het najaar ga ik naar onze leveranciers, kledingfabrieken in China, Korea etc. En in de winter verkopen we de zomercollectie. En zo is het hele jaar gevuld. Ik zou makkelijker een dag extra kunnen werken dan dat ik een extra vrije dag neem. Als ik ontwerp, ga ik eerst shoppen om inspiratie op te doen. Daarna ga ik achter mijn computer zitten tekenen.

Hoe lang doe je het al en wat voor toekomstplannen heb je?

Ik ben ruim 7 jaar geleden voor mijzelf begonnen. Eerst alleen en later met Sandra. Soms neem ik iemand in dienst om mij te helpen met wat klussen. Het ontwerpen doe ik steeds zelf, dat besteed ik niet uit. Ik vind dit heel leuk en toch wil ik dit niet altijd blijven doen. Over een jaar of 8 wil ik weer in het centrum van Leiden gaan wonen. Voor FarOut Fashion zal ik dan een oplossing bedenken. Misschien ga ik wel met mijn vriendje de wereld rondtrekken?

Reisadvies in de Raadsherenbuurt

Riëtta Alderink, Fagelstraat 36

Wat brengt een reisadviseur naar de Raadsherenbuurt?

Ik heb een goedlopend reisbureau in het Noordoosten van het land, dat ik, samen met een fantastisch team, met veel plezier run. Maar de liefde brengt je op plekken, waarvan je van te voren niet weet dat je er terecht zult komen.

Sinds ongeveer 2 jaar ben ik veel te vinden in de 'Raadsherenbuurt'. Ongeveer de helft van de week verblijf ik in Leiden en de andere helft in Meppel/Steenwijk. Mijn werk als reisadviseur in Steenwijk doe ik al meer dan 10 jaar met veel plezier en daarom heb ik besloten mijn werkgebied uit te breiden. Ik ga voor 'THE BEST OF BOTH WORLDS!'

Stil zitten kan ik niet, reizen samenstellen en verkopen is 'mijn ding' en daarnaast vind ik het steeds fijner om in Leiden te zijn! Reizen doe ik zelf ook graag en vaak, dus veel adviseer ik uit eigen ervaring. Verkoop van 'pakketreizen' is een belangrijk deel van mijn werk, maar ook stel ik graag reizen samen voor groepen, zoals voor families, jaarclubs etc. Wat ik ook veel doe en interessant vind is het opstellen van 'reizen op maat' naar verre bestemmingen. Juist dit soort maatwerk kan ik uitstekend doen vanuit huis: dan kan ik in alle rust de wensen van klanten omzetten in concrete voorstellen. Hier blijkt ook steeds meer vraag naar te zijn, waarschijnlijk omdat klanten minder tijd kwijt zijn doordat ik bij ze thuis langs kom en er veel per email en telefoon ook afgehandeld kan worden.

Daarom heb ik inmiddels een werkplek ingericht bij mijn vriend Gise, aan de Fagelstraat 36. Nu kan ik mijn reisbureau hier gaan promoten en proberen een netwerk op te bouwen. Wat ik het spannendst vind in dit proces, is het vinden van nieuwe klanten. In het Noordoosten heb ik inmiddels een groot vast netwerk opgebouwd en de klanten weten wat ze aan het reisbureau hebben en andersom. Kortom, ze weten mij te vinden. In Leiden kent nog bijna niemand mij,

maar ook in de Raadsherenbuurt gaan mensen vast op vakantie!

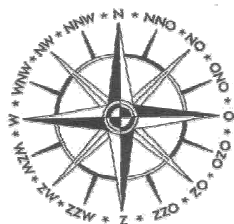
Ok, nu dan even wat ongegeneerde promotie.....

Wat is nu leuker dan je reis te laten verzorgen door een ervaren reisadviseur uit je woonwijk, die bij je thuis kan komen voor een afspraak, ook 's avonds bereikbaar is en je privacy waarborgt? Voor diegenen, die het prettig vinden per mail te corresponderen: dit kan ook. Het feit dat ik part-time in Leiden woon is daarbij geen enkel bezwaar dankzij mijn 'mobiele werkplek'. Ook als ik elders ben, ben ik bereikbaar en heb ik de gegevens van uw reis bij de hand. Wilt u alvast nader kennis maken, bezoek dan de site www.vx.nl/rietta of www.reisburoblok.nl maar bellen of mailen is beter. Uiteraard is mijn reisbureau aangesloten bij de ANVR en SGR.

Ik heb er ontzettend veel zin in en kan u melden dat de wintersport, winterzon en verre reizen nu al weer te boeken zijn voor komende winter. Graag geef ik u vanuit de Raadsherenbuurt de leukste tips en ideeën voor uw vakantie!

Met de Trabant in Berlijn op studiereis
Foto: Rietta Alderink

Nieuw in Leiden VakantieXperts Mobiel Riëtta Aalderink

Bent u het koude Nederlandse "zomerweer" ook zo zat?
Ook de leukste last-minutes zijn mijn werk!
Dus bel of mail mij snel en voor u het weet geniet u heerlijk
van zon, zee & strand!

STAD

ENGELAND, LONDEN

Augustus

Hotel The Tower 4*

3 dagen o.b.v. logies-ontbijt

Vanaf €280,- p.p.

AUTO

ITALIË, TOSCANE

September

Appartement Marina di Massa

8 dagen o.b.v. logies

Vanaf €75,- p.p.

ZON

GRIEKENLAND, KRETA

Augustus

App. Villa Myrto

8 dagen o.b.v. all inclusive

Vanaf €301,- p.p.

VER

AFRIKA, ZANZIBAR

December

Hotel Sultan Sands

9 dagen o.b.v. all inclusive

Vanaf €799,- p.p.

Sneeuw, (Aprè-) Skiën, Lekker Actief! Kriebelt het al?

De nieuwe wintersport gidsen heb ik al binnen!

Liever naar de zon? Ook die vakanties zijn al te boeken.

TIP: Boek nu en profiteer van de hoge vroegboekkortingen!

VakantieXperts Riëtta Aalderink

Wil je meer informatie? www.vx.nl/rietta

Bel 06-46033433 of mail rietta@vx.nl

Interview met Guus Baltussen

Annet van der Velden

Guus Baltussen zit in de 2^e van het Duinzigt college. Hij bezorgt daarnaast elke week folders voor TNT. Die folders worden in 16 pakketten op maandag bij zijn huis aan de Van Oldenbarneveltstraat 14 afgeleverd. Hij heeft dan tot woensdag de tijd om ze rond te brengen.

Vind je het leuk werk?

Ja, eigenlijk vind ik het best leuk, maar ik doe het voor het geld. Ik heb 3 dagen de tijd om de folders rond te brengen. Dat doe ik als het mij het beste uitkomt. Dat vind ik heel fijn.

Wat doe je als het regent?

Als het op maandag regent, stel ik het uit tot dinsdag. Als het dan op dinsdag nog regent doe ik het woensdag. En als het dan op woensdag regent, breng ik de folders rond in de regen. En nee, dat vind ik niet leuk.

Verdient het goed?

Ja, dit werk wordt goed betaald.

Wat gebeurt er als je de folders weggooit?

Dan word je ontslagen, dat zal ik nooit doen. Ik krijg er wel elke week teveel. Wat ik dan overhoud stop ik in de oud papier bak.

Interview met Mieke Gasthuis

Annet van der Velden

Al een aantal jaar vraag ik me af wat er toch achter dat gele hek zit met dat bord Oral Care Centre, praktijk voor mondhygiëne aan de Johan de Wittstraat 31. Regelmatig zie ik er buurtgenoten naar binnen gaan en naar buiten komen. Een goed moment voor een interview met de bewoonster dus.

Mieke Gasthuis woont aan de Johan de Wittstraat 31 en daar heeft zij ook haar praktijk als mondhygiënist. Zij werkte jaren in loondienst en vanaf 1990 werkt zij als vrijgevestigde mondhygiënist en zij huurde toen praktijkruimte bij de orthodontisten aan de Rijnsburgerweg.

Vanaf 2006 heeft zij haar praktijk thuis voorgezet. Zij nam een architect in de arm en maakte een prachtige behandelkamer in het voorste deel van het huis. In het achterste deel en boven woont zij samen met haar man. Haar keuken en kamer zijn weliswaar kleiner dan die van de andere huizen in de straat, haar tuin is even groot en prachtig. Haar behandelkamer ziet er heel licht en professioneel uit. Achter deze voordeur verwacht ik dit niet.

Ze geniet er iedere dag van dat ze haar eigen praktijk in haar eigen huis heeft gemaakt. Ze heeft er nooit spijt van gekregen.

Foto Praktijk Mieke Gasthuis
De 'patiënte' is Saskia Bergmeijer, Johan de Wittstraat 3

Vindt ze het niet moeilijk om werk en privé te scheiden?

Nee hoor; nadat de laatste patiënt is vertrokken, rondt ze haar werk af door de praktijk schoon te maken, de computer uit te zetten, en de deur dicht te doen. Dan is ze klaar. Als ze 's avonds iets wil opzoeken op internet, gaat ze naar haar werkkamer op de tweede verdieping.

Mis je geen contact met andere mensen?

Vrienden of bekenden behandelt ze zoveel mogelijk rond koffietijd of aan het eind van de dag. En collega's spreekt ze tijdens bijscholingscursussen of congressen.

Waar bestaat het werk van Mieke uit en wie zijn haar patiënten?

Er komen patiënten van alle leeftijden: kinderen in de basisschoolleeftijd maar ook

hoogbejaarden. De meeste mensen die bij haar komen zijn tussen de 30 en 70 jaar oud. Aan kinderen geeft ze behandelingen die op preventie zijn gericht: poetsles en fluoridebehandelingen. Volwassenen komen meestal voor de behandeling van ontstoken tandvlees. Daarnaast kan Mieke tanden bleken.

Wat ik al vermoedde, klopt. Mieke heeft buurtgenoten als patiënt, maar ze heeft ook patiënten uit andere wijken in Leiden en uit de omliggende steden.

Steeds meer mensen denken: 'ik moet meer aandacht aan mijn gebit besteden' en besluiten naar de mondhygiëniste te gaan. Haar praktijk is laagdrempelig, zo midden in de Raadsherenbuurt gelegen. Ook heel bange mensen komen bij haar. Mieke's praktijk kent geen lange wachtlijsten, bange mensen kunnen nog sneller terecht.

De praktijk is opgezet en draait mede dankzij de hulp van enkele buurtgenoten. Hans Bik, architect, zorgde voor de verbouwing. Hulp bij de marketing, huisstijl en website en het opzetten van de praktijkautomatisering kreeg Mieke van Tenner Groep BV van buurman Peter Jansen. Haar overbuurmeisje Saskia staat als "patiënte" op de foto's van haar website en voor technische huis-tuin-en-keuken-vragen staat buurman Daan Stijger voor haar klaar.

Op 11 november, Sint Maarten, komen de buurtkinderen snoep halen. Als mondhygiëniste kan ze natuurlijk geen snoep uitdelen. Mieke deelde daarom tubetjes tandpasta uit. De kleine kinderen en vooral de ouders vonden dat prachtig. De pubers niet, zij zeiden, 'tandpasta, wat moet je daar nou mee'.

Haar klanten zijn haar visite kaartje. De ene patiënt vertelt zijn ervaringen enthousiast aan een ander, die vervolgens zelf een afspraak maakt. Mieke heeft nooit last van concurrentie gehad. De vraag naar het werk van mondhygiënistes is sterk toegenomen. In de loop van de jaren, Mieke werkt al 40 jaar, heeft ze haar vak zien veranderen. Eerst was het vooral onbekend en nu zie je in iedere supermarkt allerlei spullen voor mondverzorging te koop. De meeste mensen gaan nu ook regelmatig naar de tandarts en weten de mondhygiëniste te vinden.

Leefstijlprogramma

Marjoleine Klapwijk, Houtlaan 46

Het thema voor de zomereditie “Werken in de wijk” komt voor mij als geroepen! Al langere tijd zin ik op de mogelijkheid om in de buurt bekend te maken dat zich in de wijk een nieuw bedrijf gevestigd heeft. Dit is dus mijn kans!

Ik ben maatschappelijk werker in het LUMC op de afdeling fertiliteit. Ik begeleid daar patiënten bij hun behandeling, en sinds een aantal jaren ook bij het afvallen. Om die reden ben ik dan ook de opleiding Gewichtsconsulent gaan doen. Het is steeds duidelijker dat overgewicht en een kinderwens geen goede combinatie is en dat de kans om zwanger te worden en te blijven daardoor beïnvloed wordt. Mijn leefstijlcoaching is bij deze patiëntengroep heel succesvol gebleken.

Op verzoek van onder andere huisartsen en een verloskundige uit de regio ben ik ook buiten het ziekenhuis een praktijk gestart, omdat ik in het ziekenhuis alleen maar voor deze beperkte groep beschikbaar ben.

Sinds 1 april 2010 heb ik in de wijk een praktijk als maatschappelijk werker, gewichtsconsulent en leefstijlcoach. Ik bied daar de mogelijkheid om een leefstijlprogramma te volgen. Overgewicht komt vaak voort uit minder gezond of minder verstandig gedrag. Het gaat niet alleen om wat je eet, maar ook om waarom en wanneer je eet. Spelen emoties een rol of zijn er andere oorzaken? Wat doe je aan beweging? Alleen op je eten letten heeft geen zin. Daar zit nu net de link met mijn werk als maatschappelijk werker:

ik ben getraind om mensen te coachen in hun leefstijl en gedrag.

Wie in 3 weken 5 kilo (of meer!) kwijt wil raken, is bij mij niet aan het goede adres. Dat is misschien wel haalbaar en even vast te houden, maar de meeste mensen hebben of zullen ervaren dat het er binnen de kortste keren weer aan zit, vaak met nog iets extra. Mijn methode is uiterst geschikt voor diegene die ongeveer 10 - 15 % van het lichaamsgewicht kwijt wil en bereid is om dat op de goede manier te doen, met aandacht voor het lichaam, voor goede voeding en beweging.

Na 6 maanden heeft de cliënt een leefstijl ontwikkeld die niet aanvoelt als eeuwig op dieet zijn en die voorkomt dat hij of zij ooit nog zoveel aankomt. Overigens is het zo dat de meeste cliënten na ongeveer 16 weken al op of rond hun streefgewicht zitten en dat de overige 8 weken gebruikt worden om nog een beetje extra af te vallen en te stabiliseren. Voor degenen die meer dan 15 % kwijt willen is er altijd de mogelijkheid van een verlengd programma.

Ik ben aangesloten bij de beroepsvereniging en sta ingeschreven bij de KvK, dat betekent dat veel verzekeraars een deel van de consulten vergoeden in het aanvullende pakket.

Nu mijn werkwijze: ik heb een programma geschreven dat heet: beweeg je leven - in 6 maanden! Op mijn website www.gewichtsconsulentleiden.nl staat de bijbehorende informatie.

Centrum BeTeR

Aan de Rijnsburgerweg 95 is een paramedisch centrum gevestigd. Hier kunt u terecht voor velerlei behandelingen. Zo zijn er specialisten werkzaam in rugvalidatie, dry needling (een fysiotherapeutische behandeling van de spieren), psychosomatische fysiotherapie om beter in balans te komen naar lichaam en geest, worden er lessen gegeven in bewustwording door bewegen volgens de Feldenkraismethode en manuele therapie bij o.a. arthrose, hernia, ischias en dergelijke. Ook is er een diëtist die adviseert over gewicht, diabetes en prikkelbaar darm syndroom. U kunt er terecht voor het opheffen van blokkades bij baby's en kinderen door middel van osteopathie; die kunnen zich uiten in huilgedrag, hoofdpijn, gedrags- en concentratieproblemen. Er is een gezondheidsclub voor (te) dikke tieners. Wilt u meer informatie? Ga dan naar www.centrumbeter.nl

Gezondheidscentrum HEBE

Aan de Rijnsburgerweg 163 is een reguliere huisartsenpraktijk gevestigd als dependance van de praktijk van mevrouw M.A.van Schie, Rijnsburgerweg 96. Er zijn inloopsprekuren, consulten op afspraak, de assistentes kunnen allerlei handelingen verrichten, als het nodig is komt de dokter bij u langs aan huis, kortom: echt een dokterspraktijk. Patiënten die in het werkgebied wonen, kunnen zich als cliënt laten inschrijven. De openingstijden zijn naast de bel aangeplakt. Telefonisch contact via 0900-5138039.

Voetbalplaatjes en Slangen en Ladders

Julie Visser, Fagelstraat 12

Lieve oppaskinderen, dit verhaal is speciaal voor jullie.

3 jaar geleden begon ik met oppassen in de Raadsherenbuurt maar aan alles komt een eind. In september vertrek ik naar België om te studeren. En natuurlijk ga ik al mijn oppaskinderen missen.

Lieve Floris, Ik heb er zo van genoten om met je rond te lopen en alle tuinen in de buurt te ontdekken. Het was heel leuk om te zien hoe snel je leerde lopen en praten. Door jou leerde ik het liedje van Nijntje kennen en zong ik je makkelijk in slaap.

Lieve Niels, Ik vond het heel leuk zoals je steeds weer liedjes aan het fluiten en zingen was, die ik dan weer de hele middag niet meer uit mijn hoofd kreeg. Ook konden we samen grapjes maken die alleen wij twee begrepen. De voetbalplaatjes heb ik met veel plezier voor jou en je broertje gespaard.

Lieve Joris, Ik vond het heel leuk om met jou een potje Slangen en Ladders te spelen. Ik probeerde steeds maar weer van je te winnen. Helaas is me dat niet vaak gelukt. Ook vroeg je me steeds weer om samen happertjes te maken en allerlei opdrachten te doen. Volgens mij heb ik wel 10 bossen voor je getekend.

Lieve Manou, Als het enige meisje van mijn oppaskinderen vond ik het altijd heel gezellig om samen over echte meisjesdingen te praten, zoals

je liefde voor paarden. Je was een beetje mijn kleine zusje.

Lieve Sytse, Ik vond het altijd heel leuk om naar je te luisteren tijdens je drumlessen. Je bent zo goed bezig! En terwijl we dan terug liepen naar je huis deden we allerlei spelletjes. Ook ging ik met je te tennissen, en al na je eerste les was je beter dan ik.

Lieve Wantz, Samen met jou een verhaaltje lezen voor het slapengaan was vaste gewoonte. Alle verhalen van Pippi Langkous en Puk van de Petteflat in allerlei stemmetjes te vertellen daar genoot je van. En het was heel leuk om te zien hoe je je thuis ging voelen in Nederland en de taal al zo snel sprak.

Lieve Jan, Ik vond het heel leuk om te zien hoe goed je omging met je kleine broertje en me altijd hielp met uit te leggen hoe alle afstandsbedieningen en de Wii werkt. Ook vind ik je erg stoer in je judo-pak.

Lieve Tom, Jij was mijn eerste oppaskindje, waardoor ik me nog goed herinner hoe ik je in slaap heb gewiegd. Je was heel verlegen en kon lekker tegen me aan kruipen. Nu ben je een vrolijke jongen die me uitlegt hoe je op de Nintendo DS speelt.

Ik hoop jullie allemaal een keer in Leuven te zien!

Lieve groetjes, jullie oppas, Julie

De Schatkist

Nanette van Beukering, Johan de Wittstraat 17

Een aantal jaar geleden ben ik begonnen met 'de Schatkist': themakisten voor kinderfeestjes.

Vanwege de komst van onze 2 dochters was ik gestopt met werken en toen de jongste naar de peuterspeelzaal ging, begon het te kriebelen. Ik wilde weer iets anders doen dan alleen maar moederen... Alleen geen fulltime baan buiten de deur, maar gewoon een paar uurtjes vanuit huis, zodat er geen oppas nodig was.

Van een kennis kon ik wat verkleedkleden, spelmateriaal en accessoires overnemen. Meer dan een jaar ben ik eerst bezig geweest dit uit te breiden tot wat het nu is. Materiaal voor een compleet kinderfeest. Draaiboeken, servies, kleding -ook voor de ouders- accessoires, spelletjes en materiaal om het huis om te toveren tot paleis, kasteel, toverschool of bijgebouw van Zweinstein.

Gelukkig kon ik al snel een garagebox huren aan de Van Oldebarneveltstraat. Het paste niet meer in ons huis. Die garagebox is heel handig. Niet alleen omdat ik alles in de buurt heb -de kinderen zijn nu zo groot dat ze gewoon naar me toe kunnen lopen als ik er bezig ben-, maar ook omdat we alles altijd droog en in het licht in de auto kunnen zetten (ouders komen 1 dag voor het feestje alles ophalen en brengen het 1 dag na het feestje weer terug). Mensen zijn overigens altijd heel verbaasd dat hier zoveel garageboxen 'verstopt' zijn. Zelfs veel buurtgenoten weten het niet. En dat in zo' n garagebox een halve Hoppezak zit, verwachten ze al helemaal niet.

Veel dingen doe ik thuis, zoals naaien, wassen, knutselen en draaiboeken schrijven. Maar ook wanneer de mensen 14 dagen van te voren het draaiboek en de uitnodigingen komen ophalen, nodig ik ze thuis uit. Meestal is er wel tijd voor een kopje koffie of thee terwijl ik e.e.a. uitleg. Vaak is het voor ouders het eerste kinderpartijtje en hebben ze honderden vragen.

Het werken thuis en vanuit huis is ideaal; precies op de tijden die mij uitkomen, geen reistijd en geen oppas. Maar het thuis werken heeft ook een nadeel; ik vind -en dat ligt ook aan mij!- dat het thuis altijd opgeruimd en schoon moet zijn als er klanten komen en met 2 kinderen, een hond en de Leidse Hout om de hoek is dat niet altijd even makkelijk. Dus ik loop nog wel eens te mopperen vlak voordat klanten komen.

Mijn klanten komen overal vandaan, uit Leiden, Oegstgeest en de andere dorpen uit de buurt, maar ook uit bijvoorbeeld Delft, Alphen en Haarlem. Ik heb heel af en toe klanten uit de Raadsherenbuurt. Maar weinig mensen weten dat ik dit doe. De enige reclame die ik maak, is via mijn website en buurtgenoten zijn dan heel verbaasd dat ik achter 'de Schatkist' zit.

Dat komt ook omdat ik er niet zoveel tijd per week mee bezig ben. Het is toch nog steeds vooral een uit de hand gelopen hobby. Een hele leuke hobby!

Nieuwsgierig geworden? Kijk dan even op www.de-schatkist.com

Tandartspraktijk Kies-Precies

Johan de Wittstraat 1K

“Vanaf april 1999 voer ik mijn praktijk Kies-Precies in de Johan de Wittstraat en ik ga elke dag fluitend naar mijn werk. Dit heeft in grote mate te maken met de buurt en het gebouw waar ik meer tijd doorbreng dan thuis. Het is een kleine ruimte waar ik me thuis voel. De besloten ligging van de praktijk en de geringe afstand tot de De Kempenaerstraat en de snelweg zijn ideaal”, aldus Harry Betcke. Ik ben deze buurt ook schatplichtig, want mijn vrouw die hier woonde bezocht mijn praktijk i.v.m. kiespijn en werkt nu met me samen”.

Harry en Désirée bij de praktijk
Foto: Janny van Nieuwkoop

“Van kunsthistorica naar tandartsassistente en ik heb er nog geen dag spijt van omdat ik graag met mensen werk”, vult Désirée aan. “We stellen de mensen op hun gemak; een grapje of een hand op de schouder doet wonderen om de mensen op hun gemak te stellen. Zeker bij kinderen werkt dit. Wij hanteren bij kinderen de „tell-show-do-methode”. Vertel wat je doet, laat het zien en voer het vervolgens uit. Bovendien hebben we een cadeau-la, waar ieder kind uit mag kiezen als ze behandeld zijn”.

“Veel mensen hebben nog amalgaam in hun kiezen. Dat was vroeger de manier om kiezen te

vullen”, vertelt Harry. “Maar in amalgaam zit kwik en dat is schadelijk voor het milieu. Daarom kiezen wij er bewust voor om het amalgaam dat vrijkomt bij het boren direct te scheiden via de amalgaamafscheider, die tezamen met injectienaalden en ander gevaarlijk afval wordt opgehaald en verwerkt door een erkend dentaal bedrijf. Op die manier proberen wij een steentje bij te dragen aan het behoud van onze aarde”.

“Men zegt vaak dat tandartsen slapend rijk worden, maar niets is minder waar”, meent Harry. “We zijn drie jaar geleden voor ons zelf begonnen en het is nog steeds hard buffelen. We denken met de patiënt mee en willen transparant zijn. Daarom geven we bij hogere tandartskosten zoals kroon- en brugwerk een begroting mee, zodat de patiënt weet waar hij aan toe is en gefundeerd kan beslissen of hij het wil laten doen. Na de behandeling krijgt de patiënt een kopienota van de tandtechnicus die de kroon of brug gemaakt heeft. Zo wordt zichtbaar waar de kosten zitten.

Het ligt in de verwachting dat ik ca. 15 jaar in deze buurt blijf werken. Als ik jonger was geweest, zou ik i.v.m. uitbreiding naar een andere buurt uitgeweken zijn. Dit is een gegeven van deze tijd. Het gaat tegenwoordig m.i. voornamelijk om de inkomsten en grote klinieken met een team tandartsen, hetgeen inhoudt dat je nooit een vertrouwensband met je tandarts op kunt bouwen en dat is nu juist hetgeen waar ik voor sta. Ik wil niet weg uit de Raadsherenbuurt omdat ik met mijn patiënten - waarvan een groot aantal in deze buurt woont - een goede relatie heb opgebouwd. Ik heb er alle hoop op gevestigd dat mijn zoon Mark de praktijk over zal nemen en ik denk dat hij - net als ik - verknocht zal raken aan deze buurt”.

Interview met Richard Brame

Annet van der Velden

Richard woont sinds 4 jaar in de Johan de Wittstraat 41. Hij is directeur van The Square Mile, dat taaltrainingen verzorgt voor de (semi-) overheid en het bedrijfsleven. Hij heeft 55 freelancers in dienst die allemaal vanuit huis werken. Ik stelde hem 4 vragen:

Vind je het fijn om thuis te werken?

Ja, super. Ik zou geen hele dagen thuis willen werken, dan zou ik gek worden. Ik ben veel op pad, ongeveer de helft van de week.

Wat vind je minder?

Nu zie ik alleen maar voordelen van thuiswerken. Ik heb hele kleine kinderen, de

jongste is vandaag aan het wennen op de crèche. Als de kinderen groter zijn, wordt 't vast moeilijker. Misschien ga ik dan een kantoor elders zoeken.

Hoe lang doe je het al en wat zijn je plannen voor de toekomst?

Ik doe dit werk al 9 jaar. Ik wil hier nog heel lang mee doorgaan. Als het bedrijf te groot wordt moet ik het misschien anders gaan organiseren.

Illegaal werk

Ruurd Kok, Hogerbeetsstraat 3

Regelmatig heb ik het gevoel te struikelen over de geschiedenis, ook hier in de buurt. Over het verleden van de Raadsherenbuurt en omgeving is veel geschreven. Sinds ik 'Terug naar Oegstgeest' heb gelezen, zijn er bijvoorbeeld veel plekken waar ik niet meer voorbij kan lopen zonder te denken aan door Jan Wolkers beschreven belevenissen. Om aan te sluiten bij het thema van deze Raadsheer, wilde ik iets schrijven over illegaal werk in de oorlogsjaren. Tijdens de oorlog was het een zaak van levensbelang om verzetswerk stil te houden, besloten achter de voordeur en soms zelfs verborgen voor huisgenoten. Belastende voorwerpen of documenten werden weggestopt; af en toe komen die na jaren te voorschijn onder vloeren of achter dubbele wanden. Na de oorlog hebben betrokkenen hun ervaringen verteld of aan het papier toevertrouwd. Dat blijkt ook voor onze buurt het geval, zelfs meer dan ik had verwacht.

Mijn research begint bij de eind april verschenen 'Gids voor Leiden in de Tweede Wereldoorlog, beschreven in 650 adressen'. Auteur Alphons Siebelt presenteert in maar liefst 264 pagina's

straat voor straat wat zich op een bepaald adres heeft afgespeeld in de oorlogsjaren. Onderduikers, verzetsmensen, gaarkeukens en Duitse instanties blijken te hebben gezeten op plekken waar je dagelijks langs komt. Soms een hele beschrijving, soms een enkele zin. Meteen de eerste straat is het al raak: 'Adriaan Pauwstraat 1, Leidse-Hout-school: vanaf oktober 1944 uitdeelpost van de Centrale Keuken.'

Doorbladerend naar de andere straten van de buurt wordt al snel duidelijk dat er veel ondergrondse activiteit is geweest. Johan de Wittstraat 16, waar tot 1991 de winkel zat van Spoor. Dirk en Rie Spoor handelden niet alleen in sigaren, maar huisvestten in de oorlog ook onderduikers, waaronder een neergestorte Amerikaanse staartschutter. Ze sloten zich aan bij een knokploeg en hun pand werd daarvan de uitvalsbasis. Daar zit een interessant verhaal in. Al snel een interview gevonden in het Leidsch Dagblad van 2 februari 1985. Het blijkt Spoor te zijn geweest die Joodse onderduikers had ondergebracht in de boswachterswoning bij kasteel Oud Poelgeest, onder de neus van de Duitsers die op het kasteel zaten. Spoor vertelt

ook hoe ze een Duitse soldaat kregen ingekwartierd, met wie ze uiteindelijk samen naar de verboden radio-uitzendingen uit Londen zaten te luisteren. Het verhaal wordt alleen maar interessanter! Ik kon enige teleurstelling dan ook niet onderdrukken, toen ik via een achterbuurman een exemplaar kreeg van de 'Raadsherenbuurt Leiden 1940-1945' uit 1995 met daarin het complete verhaal over de verzetsactiviteiten van de familie Spoor, in hun eigen woorden opgeschreven in maart 1980, maar liefst 19 pagina's lang en compleet met foto's van de hoofdrolspelers. Dat hoefde ik natuurlijk niet nog eens dunnetjes over te doen; daar ging m'n verhaal over het illegale werk van Spoor.

In het oorlogsverhaal van Spoor lees ik echter iets zeer interessants. In een opsomming van buurtbewoners die actief waren in het verzet, staat de naam Daan Verpoorte. Ik citeer Spoor: 'hij woonde in de Hogerbeetsstraat en was bedrijfschef bij de Rotogravure. Hoeveel papier die gestolen heeft van de Duitsers weet ik niet, maar het grootste deel van de illegale pers werd gedrukt op papier dat hij pikte. Dat papier werd opgeslagen in de Leidse autoboxengarage. Een prachtkerel.' Dit is in mijn eigen straat! Snel de gids van Alphons Siebelt erbij gepakt. Stom genoeg had ik de Hogerbeetsstraat nog niet eens opgezocht, zo verdiept was ik in het verhaal van Spoor en bovendien: wat kon er nu in zo'n klein straatje gebeurd zijn in de oorlog? Daar staat het: Hogerbeetsstraat 5; nee maar: dat is naast ons! Daniël Verpoorte leverde niet alleen papier, ook zijn eigen baas zat bij hem ondergedoken: Levie Levisson, directeur van de NV Nederlandsche Rotogravure Maatschappij. 'Mede daarvoor' schrijft Siebelt, 'kreeg hij de Israëlsche onderscheiding van Yad Vashem als 'Rechtvaardige onder de Volkeren.' Dit is nog eens interessant; de activiteiten van Spoor ben ik op slag vergeten. Die Rotogravure zat op Galgewater 21-22 en drukte voor de oorlog onder andere de Panorama en tijdens de oorlog Signal, het Duitse propagandablاد. Hier gapte mijn buurman uit de oorlogsjaren papier voor een illegale krant: Strijdend Nederland. Al gauw vind ik op internet enkele pagina's uit een document met Nederlanders die een onderscheiding van Yad Vashem hebben

gekregen: in najaar 1942 hebben Daniël en z'n vrouw Elisabeth eerst de toen 20 jarige dochter van Levisson onderdak geboden, in maart 1943 maakt zij plaats voor haar ouders, die tot enkele maanden na de bevrijding op de Hogerbeetsstraat verbleven. Die dochter, Heske Levisson, heeft in 1928 de eerste steen gelegd van het Joodse weeshuis aan de Roodenburgerstraat. Daar zijn foto's van, waar ze samen met haar vader op staat. Over Verpoorte en z'n onderduikers valt dus zeker wat te schrijven.

Toen werd het 8 juni 2011. Op RTL Nieuws zie ik het als eerst: een 96-jarige dame uit Rotterdam bekent de moord op een prominente Leidenaar, ir. Felix Guljé, in de deuropening van z'n eigen huis op 1 maart 1946. Een glimp van een foto van het huis Ten Hout is voldoende: dat is hier om de hoek aan de Van Slingelandtlaan! Het NOS Journaal volgt, en alle kranten brengen een dag later het nieuws over Atie Ridder-Visser alias Karin. De persverklaring van de burgemeester, gepubliceerd op de gemeentelijke website, geeft de meeste informatie. Uit de verklaring: 'Atie Visser wordt in het voorjaar van 1944 door Anneke, een meisje uit Woerden, gevraagd of ze koerierster wil worden bij een knokploeg. Atie wil dat maar al te graag. Anneke vindt dat Atie de tijd moet nemen om een beslissing te nemen, maar Atie Visser zegt direct ja. De volgende dag blijkt het de knokploeg van Marinus Post, Evert, te zijn. [...] De knokploeg komt vaak samen bij Dick* Spoor, die een sigarenzaak heeft op de hoek van de Van Oldenbarneveltstraat en de Johan de Wittstraat te Leiden.' We zijn helemaal terug bij Dirk Spoor! Ik krijg het gevoel dat alles over elkaar buitelt en weet niet waar m'n verhaal te beginnen. Het verhaal van Spoor zelf er weer bij gepakt. Onder de kop 'Dappere meiden' schrijft hij over de 'door de Duitsers meestgezochte K.P.-ploeg onder leiderschap van de gebroeders Marinus en Johannes Post' en hoe Marinus Post alias Evert als onderduiker terecht kwam bij 'onze melkboer P. Linck in de Oldenbarneveltstraat' op nr. 42. Die knokploeg had '8 kerels en 3 koeriersters, te weten Marinus Post [...] en de meisjes Lies, Karin en Nel.' Daar staat ze inderdaad: Karin, een van de dappere meiden, die nu een moord op haar geweten blijkt te hebben die ze 65 jaar lang

heeft verzwegen. Na de onthulling van Karin is ook duidelijk wat er schuil gaat achter deze opmerking van Spoor: 'Er zijn nog meer illegale acties geweest, waar men zelfs nu nog niet over kan praten.' De verklaring van de burgemeester, gebaseerd op een brief van Atie Visser, laat hierover geen twijfel bestaan: 'Zij besluit met Dick Spoor en een medewerker van de Politieke Opsporingsdienst tot liquidatie van ir. Guljé. Zij heeft - naar eigen zeggen - het plan zelf bedacht. Omdat Atie Visser de enige is die een pistool heeft en goed kan schieten en omdat Dick Spoor verantwoordelijk is voor een jong gezin en een winkel heeft, besluit zij zélf de trekker over te halen. [...] Tegen tien uur die avond van de eerste maart 1946 wordt het huis benaderd. Omdat Atie Visser te klein is om erbij te kunnen, draait Dick Spoor de lamp bij de voordeur los om minder licht op het gezicht te laten. Daarna verstopt hij zich met de andere jongen achter de muurtjes en bosjes in de omgeving.' De verhalen van Karin en Spoor blijken onlosmakelijk verbonden: Spoor was niet alleen medeplichtig, maar ook ooggetuige.

Na de oorlog werkte Atie Visser bij de Politieke Opsporingsdienst, die zich bezig hield met opsporing van foute Nederlanders. Ze werkte vanuit de Doelenkazerne, waar Felix Guljé ook geïnterneerd is geweest op verdenking van economische collaboratie, ten onrechte zo bleek toen zijn naam postuum werd gezuiverd. Op het voormalige kazerneterrein – tegenover de UB - staan de gebouwen van de universiteit waar ik mijn hele studietijd heb rondgelopen. Het blijkt een plek met een beladen geschiedenis. Guljé smokkelde verhalen naar buiten over de mensonterende toestanden in het interneringskamp. Fragmenten uit deze brieven zijn opgenomen in het levensverhaal van Eugène Guljé, de oudste zoon van Guljé, dat in 2007 is verschenen onder de titel 'Niet te geloven'. Een fragment van een brief aan z'n vrouw is veelzeggend: 'Lieve schat, je krijgt ook een pakket beschuldigingen van gearresteerden uit het kamp. Dit heeft betrekking op de toestanden zoals ze hier zijn. Laat ze niet aan de kinderen lezen, het is te pervers. Maar ze zijn wel bestemd om als aanklacht te dienen tegen personeel van het kamp.' De Nederlandse bewakers worden steevast als sadistische machtswellustelingen

beschreven. Volgens Atie Visser heeft zij Guljé echter nooit in de kazerne gezien.

Eugène Guljé beschrijft ook de oorlogsjaren, te beginnen met de vroege ochtend van 10 mei 1940, als hij zijn vader een geweer ziet afpakken van een Nederlandse soldaat in de straat, om zelf op de overvliegende Duitse vliegtuigen te schieten. Over de koffer die z'n vader had klaar staan om op elk moment te kunnen vluchten. Hoe hij zelf als 17-jarige jongen zat opgesloten in Kamp Vught, het enige SS-concentratiekamp buiten Duitsland, waaruit hij op even simpele als miraculeuze wijze ontsnapte: door gewoon de poort uit te wandelen. Pas in 2001 leest Eugène in het Nationaal Archief in Den Haag de toedracht van zijn arrestatie in een verklaring van een onderduiker in huize Guljé. Die beschrijft een huiszoeking in 1943: 'De Duitsers zochten naar de zoon van de heer Guljé. Zij waren de slaapkamer van de zoon reeds gepasseerd en liepen recht op de kamer waarin ik was af. De heer Guljé riep hen terug en bracht hen naar de kamer van zijn zoon. De zoon werd gearresteerd, de overweldigers verlieten het huis.' Eugène is niet boos op zijn vader, maar trots: zo had hij erger weten te voorkomen. Een van de andere onderduikers bij Guljé was vriend en verzetsman Jaap le Poole. Een bekende naam: ik werk op de Le Pooleweg, op bedrijventerrein Roomburg. Menige vertrouwde plek of straat krijgt op slag een andere betekenis bij het lezen van deze onvoorstelbare gebeurtenissen.

Ook Atie Visser blijkt haar oorlogservaringen te boek te hebben gesteld, al in 1999 onder haar schuilnaam Karin. De titel dekt de lading: 'Marinus Post alias Evert, oorlogsherinneringen uit 1944'. Het is een bevlogen geschreven eerherstel voor de man die 'in eerdere publicaties als roekeloos en onbesuisd te boek is gesteld', aldus de achterkaft van het boek. Als ze eenmaal is opgenomen in de knokploeg gaat ze vaak samen met Evert op stap en haar bewondering voor hem is groot. Hij wordt na een liquidatie opgepakt en op 17 november 1944 gefusilleerd. Over haar koelbloedigheid, haar onverschrokkenheid schrijft ze 'dat dank ik aan mijn grote voorbeeld uit die wilde, gevaarlijke, verschrikkelijk en prachtige tijd: *Marinus Post* alias *Evert*.' En ook: 'Ik keek de kring rond en

realiseerde me opeens dat ik dolgelukkig was. En ik merkte plotseling dat ik meer hield van Evert en de jongens dan van mijn eigen broer! De reden was: wij hoorden bij elkaar, wij vochten samen, wij waren één: de Ploeg.'

Karin beschrijft hoe het allemaal was begonnen, hoe ze bij de knokploeg kwam, op een dag in april 1944: 'De volgende ochtend meldde ik mij in Leiden, bij Lies en Daan Verpoorte. Ik werd in de voorkamer gelaten. Na een kwartiertje hoorde ik druk gepraat en gelach in de gang en er kwam een lange magere spriet van een man binnen. Hij stelde zich voor als Evert.' Mijn hemel, het begint me bijna te duizelen, de kiem van de moord op Guljé lijkt dus gelegd in het huis naast het onze; 'bij Lies en Daan (bij wie ik de hele verdere oorlog ondergedoken heb gezeten)', aldus Karin. Dat had ik werkelijk niet

verwacht: dat de voetsporen van vele verzetsmensen letterlijk voor onze deur liggen, waaronder de stappen van Karin.

Dirk Spoor is op 16 mei 1993 op 86-jarige leeftijd overleden, zijn vrouw Rie op 30 mei 1999, 89 jaar oud. Daan en Lies Verpoorte verhuisden na de oorlog naar Velp. Of ze nog leven, heb ik niet kunnen achterhalen. Mijn buurman was verrast over de oorlogsgeschiedenis van zijn huis; hij heeft tot nu toe nooit een spoor hiervan gevonden.

* In veel teksten is sprake van Dick Spoor, in zijn overlijdensadvertentie staat echter Dirk.

Informatie over de geraadpleegde bronnen kunt u opvragen bij de auteur.

CAFÉ-RESTAURANT
DE LEIDSE HOUT

Iedere dag geopend vanaf 9.00 uur
het hele jaar!

Ook geschikt voor
feesten, recepties,
verjaardagen, jubilea
enz.

Houtlaan 100 2334 CL Leiden
071-5153476

Interview met Barbra Verbij

Lilian Visscher

Wat voor werk doe je?

Ik ben fotografe. Ik maak vooral portretten, de laatste periode veel zakelijke portretten. Zo heb ik voor het boek Building Passion 100 vrouwen in de bouw geportretteerd. Ik heb ook interieurs gefotografeerd voor een Italiaans woontijdschrift, gefotografeerd voor bladen als Libelle en Kinderen. En de One, een blad voor jonge vrouwen. Dat was heel leuk, ik kreeg van hen vaak een thema of artikel doorgestuurd en dan was ik vrij om daar zelf de foto's bij te maken. Ik maak ook geboortekaartjes. Mijn opleiding heb ik gevolgd aan de Fotoacademie in Amsterdam.

besteed meer tijd achter de computer dan dat ik aan fotograferen op locatie besteed. Dat computerwerk doe ik thuis aan de Warmonderweg 21. Af en toe huur ik een studio voor een periode. Maar ik vind het heel prettig om thuis te werken. Ik heb mijn werkplek in de voorkamer, daar kan ik naar buiten kijken naar de mensen die langs lopen. In de achterkamer wonen en eten we. Soms maak ik ook foto's in de achterkamer, het licht is daar zo mooi. Ik werk overdag als Dirkje, mijn dochter van 5, er niet is, of 's avonds als ze in bed ligt. Mijn buurman werkt ook thuis, soms lopen we samen op als we de hond uitlaten.

Stek meubels

Foto: Barbra Verbij

Barbra werkt

Foto: Barbra Verbij

Als fotograaf werk je veel op locatie. Welk deel van je werk doe je in de Raadsherenbuurt?

Tegenwoordig heb je als fotograaf veel computerwerk om de foto's te bewerken.. Ik

Hoe kom je aan je opdrachten?

Die krijg ik. Ik ben ooit een keer met mijn portfolio naar bladen gestapt, vanaf dat moment gaat het via via. Wat soms gebeurt, is, dat mijn

contactpersoon naar een ander bedrijf verkast en dan verhuis ik mee. Het aantal uren dat ik werk wisselt heel sterk. Dan is het de ene week rustig en kan ik de week daarop zo 50 uur aan de slag zijn.

Jan Smit

Foto: Barbra Verbij

Heb je veel klanten uit de Raadsherenbuurt?

Ik heb wel wat opdrachten gehad van buurtgenoten, maar dat mag altijd meer natuurlijk!

Zo heb ik foto's gemaakt van het bestuur van de 3 Octobervereniging. Ook heb ik de kinderen van Wendy en Dick (zie Familieberichten; red.) gefotografeerd. En ik heb de geboortekaartjes van de kinderen van Maud Versleyen en Hans Capel – die nu op het landje van Ballego wonen – gemaakt. Dat was wel voordat ze in de Raadsherenbuurt kwamen wonen...

En als je het hebt over dicht in de buurt, werk ik ook voor Hillenaar; voor hen fotografeer ik onder andere klantenbijeenkomsten. Voor een detacheringsbureau in Leiden zet ik de gedetacheerden op de foto.

Wat voor soort foto's maak je?

Wat betreft de portretten probeer ik mensen mooi op de foto te zetten, door ze op hun gemak te stellen en door het juiste licht te gebruiken. Vervolgens wordt het beeld netjes nabewerkt. Voor illustratieve foto's bedenk ik, soms samen met de opdrachtgever, een concept en zet het vervolgens in scène. Als je wilt zien wat voor soort foto's ik maak, kun je een kijkje nemen op mijn website www.barbraverbij.nl

Boven de bank bij Barbra hangt een prachtige foto van Dirkje!

Interview met Hanneke Maarsse

Lilian Visscher

Hanneke heeft thuis aan de Johan de Wittstraat 15 een eigen praktijk met een massagetafel waar ze Reiki behandelingen geeft. Daarnaast volgt ze een opleiding voor biodynamisch therapeut, lichaamsgerichte psychotherapie.

Wat is Reiki?

Je geeft energie door aan de ander. Dit doe je via je handen, door deze op vastgestelde plekken op

iemands lichaam te leggen. De ontvanger krijgt hierdoor extra energie voor lichaam en geest.

Reiki komt uit Japan en is een spirituele manier van genezen. Een Reiki-behandeling zal door iedereen anders worden ervaren, maar geeft meestal bewust een gevoel van rust, ontspanning en stilte in het hoofd. De behandeling kan ook een meer onbewust effect hebben. Wat gebeurt tijdens een Reiki behandeling is het toevoegen van energie. Deze energie gaat naar de plekken waar die het hardst nodig is. Daardoor spreek je

het zelfhelende vermogen van het lichaam en, ook de geest aan.

Wat doet Reiki?

Reiki kan helpen bij fysieke klachten zoals rugklachten, buikklachten, slaapproblemen, stress, burn out . Ook helpt Reiki je om bewuster, meer in het nu te kunnen leven. Reiki is een overdracht van energie. Deze energie zorgt ervoor dat lichaam en geest meer geactiveerd worden en zo zichzelf beter in balans brengen.

Hoe ben je er toe gekomen om je eigen praktijk op te zetten?

Ik beoefende eerst Reiki als hobby. Toen kwam ik op het idee om op zolder een praktijkruimte te creëren. Per week heb ik nu 1 tot 4 mensen op mijn behandeltafel. Meestal geef ik mensen een uur en een kwartier Reiki. Je ziet mensen tijdens de behandeling ontspannen. Soms vallen ze zelfs in slaap.

Hoe komen deze mensen bij je?

Het zijn vooral mensen die ik ken, en mensen die via via bij me komen. Een aantal van mijn cliënten komt uit de Raadsherenbuurt, maar ze komen ook van buiten de wijk. Sommige mensen komen vooral om door Reiki te ontspannen, soms komen ze vanwege specifieke klachten.

Hoe vind je het om in huis te werken?

Ik kan werk en privé goed scheiden. De kinderen moeten wel de deur uit zijn of in bed liggen. Soms doe ik muziek aan om niet door geluiden in huis afgeleid te worden.

Wat vind je minder leuk aan thuis werken?

Ik moet altijd zorgen dat mijn huis schoon is. Mijn cliënten mogen niet struikelen over de onderbroeken op de trap. Als ik een afspraak heb net nadat de kinderen naar school zijn gegaan, moet ik snel nog even de boel opruimen.

Wat ik leuk vind, is, dat ik heel bijzondere gesprekken heb met mensen. Als ze binnenkomen drink ik vaak eerst thee met ze, en na de behandeling praten we nog even na. Door de behandeling zijn mensen vaak heel open.

Ook eens ervaren wat een Reiki behandeling met je doet?

Speciale aanbieding voor bewoners van de Raadsherenbuurt: een behandeling voor € 15,- (normaal tarief € 25,-) Bel Hanneke 071 – 5131348

Hanneke Maarsse in een opgeruimde werkplek

Administratiekantoor De Raadsheer

Rob van Berge Henegouwen, Rijsburgerweg 109

Na ruim een decennium gewerkt te hebben voor de grote kantoren, besloot ik om in 1992 als zelfstandige door te gaan vanuit ons toenmalig huis aan het Rozenpleintje in de Johan de Wittstraat. De naam van het bedrijf was al gauw verzonnen: “De Raadsheer”. Uiteraard heb ik daar wel toestemming voor gevraagd aan het bestuur van de buurtvereniging. Na alle formaliteiten te hebben vervuld kon ik aan de slag.

Onze oudste kon dat jaar in september naar de basisschool en de jongste kon terecht in de kindercrèche in de speeltuin aan de Nachtegaallaan. Dit was mijn voornaamste oogmerk om vanuit huis te gaan werken: het opvoeden van de kinderen in al zijn facetten mee te gaan maken. Het thuiswerken had tevens als voordeel dat mijn echtgenote haar zelfstandige praktijk in Haarlem kon uitbouwen, omdat er wat meer tijd beschikbaar kwam. Tot die tijd nam zij de kinderen mee in de trein naar een opasgezin in Haarlem.

In de loop van de afgelopen 20 jaar is de portefeuille aardig vol geraakt, genoeg om daar een goede boterham mee te verdienen en die vervolgens weer aan diezelfde kinderen te besteden. Het grootste voordeel van zelfstandigheid is het zelf kunnen indelen van de werktijd; het grootste nadeel is diezelfde tijdsindeling. Omdat zakelijk en privé in een delicaat evenwicht zijn, is het soms moeilijk om een sluitende planning te maken. Ook de geldstromen, inkomend en uitgaand, zijn niet altijd in evenwicht. Als ik de huidige marktsituatie vergelijk met die van mijn startfase, kan ik niet anders dan vaststellen dat de banken in vele gevallen niet bereid zijn om kredieten te verstrekken. Gelukkig heb ik in de loop van mijn activiteiten een netwerk kunnen

opbouwen met betrouwbare partners op allerlei gebied. Zeker in het begin had ik de overtuiging dat ik dat allemaal zelf zou kunnen; een overschatting van mijzelf en een onderschatting van de complexiteit van de materie. Juist door deze schat aan ervaring ben ik thans in de gelegenheid om starters en zelfstandigen in het MKB (Midden- en Klein Bedrijf) wegwijs te maken in het financiële en fiscale doolhof in Nederland.

Het wegvallen van collega's op de werkplek was in het begin een struikelblok, omdat er geen mogelijkheid was om feedback te krijgen. Dit moest dan opgelost worden met de bekende papieren naslagwerken. Tegenwoordig is dit veel efficiënter op te zoeken in allerlei databases op internet. Ook de aansluiting bij een beroepsorganisatie is van groot belang omdat deze de na- en bijscholing organiseert. Dat is ook de uitgelezen plek om vakcollega's te ontmoeten. Ook het deelnemen in een ondernemersorganisatie kan een verrijking zijn van kennis. Gelukkig is dit in onze buurt sedert twee jaar een mogelijkheid en wel bij de Ondernemers Vereniging Boerhaave District, de OVBD.

Terugkijkend kom ik tot de conclusie dat deze stap voor mij alleen maar voordelen heeft opgeleverd en ik kan dan ook een ieder aanraden om het in ieder geval als zelfstandige te proberen. Met als voorwaarde dat er vanaf de start deskundigen worden ingeschakeld om het proces te begeleiden. Wat startkapitaal om het eerste halfjaar de overbruggen is ook een aanrader in deze huidige crisistijd. Ik wens een ieder een succesvol bedrijf toe.

Bezorgen aan de deur

Janny van Nieuwkoop

Vroeger was het heel gewoon, dat de bakker, de melkboer, de grootgrutter, de kolenboer, de scharensliiep, de schillenboer, de naaister, de pianojuffrouw, de eierboer, de ijsboer (met grote staven ijs!) en de groenteboer langs de deuren gingen om hun waren aan de man (nou, meestal aan de vrouw, want die was thuis en de man verdiende het geld voor het gezin) te brengen. Langzamerhand is dat in de grote stad zo goed als uitgestorven. Maar gelukkig bestaan er nog dergelijke neringdoenden, zelfs in onze buurt. De SRV-man is met pensioen gegaan. Maar kaasboer Ammerlaan komt nog iedere maandag trouw met zijn gele busje bij zijn klantjes in o.a. de Fagelstraat en verkoopt dan behalve allerlei kazen ook verse eieren. En Ed Prehn komt na al die jaren precies zo trouw langs met groenten en fruit, die hij verkoopt vanuit zijn rode busje. Nostalgie! En bovendien zijn hun producten niet alleen kwalitatief uitstekend, maar is het ook heel erg handig voor de afnemers.

De moderne variant van thuisbezorging zien we ook: de grootgrutter, die op de kleintjes moet letten, staat regelmatig in de Van Oldenbarneveltstraat en levert daar dan de “grote

boodschappen” af. Niet nostalgisch, wel ook handig. Maar niet voor niks. En daar zit wel verschil met vroeger. Ik moet denken aan het liedje: “The times, they are a-changing”.

Kaasboer Ammerlaan in zijn bus vol lekkernijen

Groenteman Ed Prehn in z'n bus met lekkernijen

AH Thuisbezorging

Foto: Janny van Nieuwkoop

The cat's pyjamas

Ineke Oele, Van Slingelandtlaan 8

Sinds december 2009 heb ik samen met mijn vriendin Bea van Welzen uit Oegstgeest een eigen bedrijf: *'the cat's pyjamas'*.

Omdat wij voor onze mannen geen leuke pyjama's konden vinden, hebben wij op een goed moment besloten deze dan maar zelf te gaan ontwerpen. Het idee was snel geboren, de uitwerking vergde wat meer tijd. Naast de leuke dingen, zoals naam bedenken, logo ontwerpen, stoffen en furnituren uitzoeken, moest er natuurlijk ook een aantal serieuze zaken worden aangepakt, zoals Kamer van Koophandel, bank en belasting. Het is niet altijd feest.

'The cat's pyjamas' betekent 'het neusje van de zalm' en dat zijn onze pyjama's.

Onze mannen en zoons fungeerden bijna een jaar als paspoppen en proefkonijnen. Hun kritiek en aanwijzingen werden serieus opgevolgd, hun soort werd tenslotte onze klant. De stoffen die we uitzochten werden gewassen en op kwaliteit en kleurechtheid getest. Wij zijn heel streng, al is de stof nog zo leuk, als er een greintje niet natuurlijk materiaal in zit verwerkt, komt hij er niet in. We vonden een goed naaiatelier in Nederland en de productie kon van start.

Wij waren het er al direct over eens dat we de pyjama's via een webwinkel zouden gaan verkopen. Heerlijk vanuit huis werken, op tijden die ons zelf het beste uitkomen.

Af en toe op een leuke markt staan, om contact met de klant te houden, doen we wel.

Zo kwamen we er al snel achter dat de dames ook graag een pyjama van ons wilden hebben. Aangezien de klant koning is, en in dit geval koningin, gingen wij meteen aan de slag. De meeste zaken hadden we voor de mannen al uitgewerkt; de dameslijn werd dan ook aanzienlijk vlotter geboren. 'Iedere man mooi in bed' werd 'iedereen mooi in bed'.

Onze klanten kunnen een persoonlijke boodschap op de pyjama laten drukken, dat levert veel lieve, ondeugende en soms hilarische verzoeknummers op.

Wij zijn nu ruim een jaar verder. Wij hebben in die tijd ontzettend veel geleerd en leren nog iedere dag. Behalve van het naaiatelier maken we gebruik van een professionele fotograaf en huren wij een webshop. Een illustrator heeft een hele serie geestige shirts voor ons ontworpen. Alle andere dingen doen wij zelf. Dat is best veel en druk, maar ook erg leuk en bovenal veelzijdig. Never a dull moment !

Het werken vanuit huis heeft eigenlijk louter voordelen. Geen files, geen gehaast voor de trein, niet nat op de fiets, pauzes wanneer de zon schijnt, de hond uit moet of de kinderen je nodig hebben. Je hebt geen directe collega's, wat heel gezellig kan zijn, maar we hebben elkaar en veel contacten met leveranciers en klanten.

Voor informatie: www.thecatspyjamas.nl

In het wit Ineke Oele, in het groen Bea van Welzen
Foto: Margareth Bulsing

Interview met Rien Bergers

Lilian Visscher

Vroeger waren er diverse winkels in de Raadsherenbuurt. Nu is er nog maar één over: Wout Bergers Sport aan de Rijsburgerweg 121. Hoe kan deze winkel overleven in onze buurt? Lilian Visscher praat met Rien, één van de gebroeders Bergers.

Hoe lang werk je al in deze winkel?

Al meer dan 35 jaar. Ik heb zelf 15 jaar boven de winkel gewoond. Ik heb niet alleen maar in de winkel gestaan. Vroeger deed ik ook de inkoop, dan moest ik meer op pad.

Hoe ben je hier terecht gekomen?

Mijn vader is deze winkel 47 jaar geleden begonnen. Daarvoor zat hier een delicatessenwinkel van de heer Freeke. Mijn vader kende hem van ASC. Zo is mijn vader via het voetbal in deze winkel gekomen. Mijn broer en ik hebben de zaak van hem overgenomen. We hebben nu diverse sportwinkels in Leiden, Voorschoten, Katwijk en Noordwijk. Vroeger hadden we hier in deze winkel ook campingspullen, nu alleen nog sportartikelen. Deze winkel zit natuurlijk op een wat gekke locatie. Voordat de verpleegstersflat aan de overkant er kwam, stond hier tegenover het kantoor van de Belastingdienst. De werknemers van het kantoor liepen hier tijdens de lunch vaak langs en vroegen zich dan af hoe lang deze sportwinkel hier nog zou blijven. De Belastingdienst is inmiddels al lang weg, maar de winkel is er nog!

Heb je veel klanten uit de Raadsherenbuurt?

Iedereen uit deze buurt die al eens in mijn winkel is geweest kent mij. Ik ken niet alle namen, maar wel elk gezicht. Ik ken ook veel mensen uit de Raadsherenbuurt van het voetbal, ik speel ook met een aantal bewoners in een team. Ik ben toch

wel een beetje vergroeid met de zaak, het is lastig om hier iemand anders neer te zetten. Inmiddels woon ik zelf niet meer in de Raadsherenbuurt, maar in Rijsburg. Toch blijf ik een echte Leidenaar.

Je ziet wel dat het door de snel veranderende mode wat lastiger wordt. Kinderen uit de buurt komen tot 10 jaar bij mij in de winkel, daarna zie ik ze niet meer. Ook door Internet is er veel veranderd. Vroeger stond ik op zaterdag soms wel met 3 mensen. Gelukkig is het pand van mezelf, met de appartementen daarboven. Ik hoef dus geen huur te betalen, dat scheelt.

Rien Bergers bij zijn winkel

Heb je wel eens iets bijzonders meegemaakt?

Er is hier wel eens een overval geweest, met pistool en al. En een paar jaar geleden barstte de schaatsgekte los, toen had ik wel 100 man in de winkel om schaatsen te kopen. Ook al stonden we toen met 3 man sterk, we kwamen handen te kort. Nu sta ik meestal alleen in de winkel. Dat is toch een soort van eenzame opsluiting. Mijn collega's uit het centrum noemen deze winkel de Riensburgerweg of 'Nova Zembla'. Er komen door de week wel vaak mensen buurten. Komen ze een kop koffie met me drinken.

Garage Brouwer

Janny van Nieuwkoop

Al vanaf 1924 is er aan de Van Oldenbarneveltstraat 37 een garage gevestigd geweest, namelijk de Leidsche Autoboxen Garage (LAG-garage), tot 1966 een autostalling, aanvankelijk met een open binnenterrein. Later werd de LAG dealer voor Engelse auto's, wat tot in de negentiger jaren zo bleef. Over het binnenterrein is veel te doen geweest, er waren bouwplannen, er waren problemen met vergunningen, er waren problemen met de financiering. En nu is er weer een garage volop in bedrijf.

Eelco Brouwer runt de zaak. Hij heeft ruime ervaring opgedaan bij Peugeot en Renault in Leiden en Fiat in Leiderdorp en is dus van alle automarkten thuis.

Toen hij de kans kreeg, is hij voor zichzelf begonnen. Eigen baas, dat is prettig. Maar als ZZP'er is het ook hard werken. Tijdens het bezoek van uw reporter is juist een controleur van de Rijks Dienst voor het Wegverkeer, de RDW, binnengekomen. Eelco heeft een auto voor de APK goedgekeurd en afgemeld. Meestal kan dan de eigenaar direct de auto komen halen, maar steekproefsgewijze komt de RDW die keuring controleren en dat gaat echt tot in de details! Gelukkig krijgt hij het groene licht. Want afkeuring van een auto door de RDW na goedkeuring door de garagehouder betekent minpunten en die worden bij elkaar opgeteld. Te

veel minpunten betekenen sluiting van de zaak. Geen wonder, dat Eelco z'n kostbare tijd hier volledig aan geeft. Ook al kan hij dan intussen niets doen aan een andere auto die op de brug moet. Maar goed voor u en voor mij om te weten, dat een APK-keuring dus echt serieus wordt genomen en dat u na goedkeuring weer veilig kunt rijden met uw auto.

Terwijl Eelco druk is met de RDW, vertelt zijn vader, dat zijn zoon regelmatig naar bijscholing gaat en examens doet om in zijn vak up to date te blijven. Dat is vereist om te mogen blijven werken. Uiteraard zijn allerlei milieu-eisen van kracht. Gelukkig is de gehuurde ruimte voorzien van een vochtvrije vloer, zodat er geen vervuiling van de grond kan plaatsvinden.

Behalve auto's zijn ook motoren het werkterrein van Eelco. In zijn garagebox staat nog een knalgeel autootje, waarmee hij heeft geraced, maar dat is verleden tijd. Wel was en is zijn hobby: oldtimers. Hij rijdt er zelf graag in, maar verhandelt ze ook. Er staan regelmatig de prachtigste exemplaren in de straat. Gelukkig is de blauwe zone hier nog niet van kracht.

Veel buurtbewoners zijn inmiddels klant van de garage. En daar is Eelco heel dankbaar voor. Hij kent zijn klantjes, zijn klanten kennen hem. Een laagdrempelige buurtgarage, zoals het vroeger ook was.

De garage met trotse eigenaar

Foto: Janny van Nieuwkoop

Garage E. Brouwer

van Oldenbarneveltstraat 37 2334 AE LEIDEN

071 -3626768 06-53563104 garagebrouwer@kpnmail.nl

Fiat, Lancia, Alfa Romeo en Abarth specialist

U kunt bij ons terecht voor:

- **APK**
- **Onderhoudsbeurten**
- **Olie verversen**
- **Accu's**
- **Banden**
- **Schokdempers**
- **Uitlaten**
- **Remmen**
- **Ruitreparatie**
- **Airco controle/ reparatie**

En natuurlijk ook voor advies.

Het adres voor APK, Onderhoud en reparatie van uw auto

»De RAADSHEER«

Een uitgave van de **Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden**

Kopij: inleveren, bij voorkeur per e-mail (zie *redactie-adres*)

- o Tekst in Word bijlage (dus niet als mail-tekst), zonder opmaak.
- o Foto's en andere illustraties graag als aparte bijlage in de mail.

Illustratie voorplaat: Judith de Jong,
Johan de Wittstraat 22, tel. 515 3947

Bezorging: Django Beek en & Idse Kuipers

Oplage: 325 exemplaren

Redactie

redactie@raadsherenbuurt.nl

- Jeroen Hiemstra Fotografie (tenzij anders vermeld)
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- Janny van Nieuwkoop Eindredactie
V. Oldenbarneveltstr 28, tel. 517 2176
- Ton Staphorst Johan de Wittstraat 52, tel. 517 0264
- Annet van der Velden Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
- Lilian Visscher Warmonderweg 27, tel. 565 1551
- Nico Koek Buurtcolumnist
V. Oldenbarneveltstr 31, tel. 517 2818
- Gise Wit Opmaak
Fagelstraat 36, tel. 301 5132

Bestuur

- ❖ Jurgen van der Velden Voorzitter
Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
- ❖ Alexander Tilli Penningmeester
Warmonderweg 17, tel. 517 0184
- ❖ Eric Hazenbos Secretaris
Fagelstraat 17, tel. 301 5587
bestuur@raadsherenbuurt.nl
- ❖ Minke Holleman Webmaster
Fagelstraat 38, tel. 517 2930
webmaster@raadsherenbuurt.nl
- ❖ Wouter van den Berg Van Slingelandtlaan 11, tel. 301 2664
- ❖ Erwin Duurland Johan de Wittstraat 45, tel. 301 4502
- ❖ Janneke van Etten Johan de Wittstraat 54, tel. 301 4701

Website

www.raadsherenbuurt.nl

- Minke Holleman webmaster; zie onder *Bestuur*

Minibuurtgids

- ❑ Familieberichten:
a.u.b. doorgeven aan
Alexander Tilli, *penningmeester* van de
buurtvereniging, en ook graag aan de
redactie van »De RAADSHEER«
- ❑ Diefstal, inbraak, ouderenhulp,
informatie over onderhoud en huis
verbouwen, uitwisseling van
gereedschap:
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769
- ❑ Gevonden voorwerpen:
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- ❑ Mededelingkastje. V Old./J.d.W.str.
Yvonne Slijkhuis,
Joh. de Wittstraat 20, tel. 517 5855
- ❑ Buurtarchief lokaal:
Jeroen Hiemstra
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- ❑ Buurtarchief regionaal:
Regionaal Archief Leiden
Boisotkade 2a, tel. 516 5355
- ❑ Vereniging Binnenterrein OWHJ
Raadsherenbuurt:
Ad Littel, *secretaris*
Van Oldenbarneveltstraat 35,
tel. 515 3475
- ❑ Vereniging Vrienden van de Leidse
Hout:
Freek van Beetz, *secretaris*
Pr. Beatrixlaan 43, Oegstgeest
tel. 517 12 82
- ❑ Stichting Leidse Hout
Monumentwaardig:
Jan Reedijk, *secretaris*
Antonie Duycklaan 4, tel. 5176596
- ❑ Werkgroep Leidse Hout Theater:
George van Eijk, *voorzitter*
Joh. de Wittstraat 30, tel. 515 7420
- ❑ Werkgroep Nieuweroord:
Maarten Mentzel,
Joh. de Wittstraat 38, tel. 517 2570
- ❑ Buurtenkoor »De Raadsvogels«
Rianne Boonstra,
Rustenborchdreef 44, Oegstgeest
tel. 515 7135
- ❑ Leeskring »De Raadsheer«
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- ❑ Vereniging onderhoud garageplein
Fagelstraat
Fokke Dijkema, *voorzitter* Fagelstraat
23, tel. 515 3994

Dit boekje is gedrukt door Reprocentrum,
één van de werkprojecten van Movens.
Wij zijn onderdeel van Rivierduinen,
Centrum voor Langdurige Zorg.

Naast het grafisch ontwerpen,
DTP-en en tekstverwerking
bieden wij ook de verwerking
en bezorging van onze opdrachten.

Wij zijn goed geoutilleerd met kwalitatief
goede printers van A4 tot A0.

Zowel de opdrachten als de opdrachtgevers
zijn divers en kunnen variëren van het
vormgeven van een scriptie,
tot het verwerken van mappen voor
trainingen of lesmateriaal.

Movens staat voor
'hij die in beweging is'
en dat slaat de spijker op zijn kop.
Naast het Reprocentrum heeft
Movens meer arbeidsprojecten.
Hier kunnen mensen met een
GGZ heden of verleden een
zinnvolle dagbesteding
en/of arbeidstraining opdoen.
Alles staat in het kader van **reïntegratie**.

Verschillende van deze projecten,
zoals de horeca, fietsenmakerij,
Landschaps Onderhouds Projecten
en kwekerij de Groene Cirkel
hebben een **officiële erkenning
als leer-werk bedrijf**.

Bovendien hebben wij (re)creatieve
mogelijkheden; fotografie, computerlessen,
textiele vaardigheden, creatief, muziek
en sport. Teveel om op te noemen.

Bent u nieuwsgierig, schroom niet
om eens te komen kijken
of anderen hierop attent te maken.
Het DAC aan de Flevoweg 5 in Leiden
heeft tevens een **sociale functie**
waar de koffie/thee altijd klaar staat
en iedereen welkom is.

Laura van Schie
Teammanager Movens

Prints Drukwerk Afwerking Verzending

**Reprocentrum
Movens** | www.movens-leiden.nl/repro
tel. 071 52 41 948

movens

KIES-PRECIES

TANDARTSPRAKTIJK

Wist u dat een slecht gebit hart- en vaatziekten kan veroorzaken?
Van uw gebit is er maar één exemplaar en daarom is het verstandig om er goed voor te zorgen.

Kies-Precies kan u daarbij helpen.
U hoeft niet lang te wachten op een afspraak en service naar onze patiënten staat voorop. Het geruststellen bij angst voor de behandeling is hier een onderdeel van. Ook kunt u bij **Kies-Precies** terecht voor al uw vragen.

Heeft u vragen bel dan gerust voor meer informatie.

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

Johan de Wittstraat 1k
2334 AL Leiden

T 071 519 06 24

E info@kies-precies.nl

W www.kies-precies.nl

